

1880.713

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΦΙΛΟΠΟΝΗΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΣΤΙΚ

ΚΛΗΡΗΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Β'. ΓΥΜΝΑΣΙΩΙ ΑΘΗΝΩΝ.

ΝΥΝ Δ' ΕΠΙ ΤΟ ΒΕΛΤΙΟΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

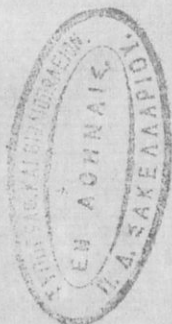
ΜΑΞΙΜΟΥ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

ΚΛΗΡΗΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΙ ΣΧΟΛΗΙ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΥΠΟ

Α. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 56

1880.

Ἄριθ. Πρωτ. 5097

Διεκπ. 5375.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουλίου 1867.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

*Πρὸς τὸν Κύριον Ἰ. Λαστικὴν καθηγητὴν τοῦ Β'. Γυ-
μνασίου Ἀθηῶν.*

Κοινοποιούμεν ὑμῖν ὅτι ἡ ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδομένη στοιχειώ-
δης γραμματικὴ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ὑποβληθεῖσα εἰς
τὴν κρίσιν ἀρμοδίας ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐνεκρίθη παρ'
αὐτῆς ὡς χρήσιμος διὰ τὴν διδασκαλίαν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ.

Τοῖς πᾶσι πλέον ἐγένετο κατάδηλον ὑπὸ τῆς πείρας ὅτι αἱ ἐν τοῖς ἡμετέροις Ἑλλ. Σχολείοις ἐν χρήσει γαλλικαὶ Γραμματικαὶ, οὐσαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ὀγκώδεις, εἶνε ὅλως ἀκατάλληλοι νὰ δίδωνται εἰς χεῖρας τῶν ἀρχαρίων· διότι κατερχόμεναι εἰς λεπτομερείαις, ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν μαθητὴν ἀπασχολοῦσας, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐμπνέουσιν αὐτῷ ἀηδίαν καὶ τὸν ἀποτρέπουσιν ἀπὸ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνταγκαιοτάτης διὰ πάντα μάλιστα δὲ τὸν Ἑλληνα γαλλικῆς γλώσσης.

Τὸ ἄτοπον τοῦτο πολλοὶ τῶν ἐν τοῖς Ἑλλ. Σχολείοις διδασκόντων θέλοντες νὰ θεραπεύσωσιν, ἀποκόπτουσι πολλὰκις ἐκ τῶν μέχρι νῦν ἐν χρήσει γραμματικῶν ὄχι πάντοτε, ὅσα πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν μαθητῶν τῶν εἰσὶν ἀκατάλληλα. Ἀλλὰ καὶ τῶν διδασκάλων κατόχων ὑποτιθεμένων τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ καλῶς τὸ ἔργον τῶν ἐπιτελούντων, εὐάριθμοι τῶν μαθητῶν, ἵνα μὴ εἴπωμεν μηδεὶς, θέλουσι συμβαδίσαι πρὸς τὰς τοιαύτας πολυπλόκους αὐτῶν διδασκαλίαις. Τοῦναντίον δὲ πάλιν, ἐὰν ὁ διδάσκων ἐν ταῖς νῦν γραμματικαῖς κατὰ τὴν διδασκαλίαν οὐδεμίαν παρῆλθῃν κάμνει, τότε δὲ πλειότερα ἔτι γίνεται βλάβη, ὡς ἐπιβαρυνομένων τῶν διδασκόμενων μετὰ πραγμάτων ὅλως εἰς αὐτοὺς ἀχρήστων.

Οὗτοι εἶνε καθ' ἡμᾶς οἱ κυριώτεροι τῶν λόγων, δι' οὓς οἱ μαθηταὶ ἐκ τῶν Ἑλλ. Σχολείων ἀπολυόμενοι, καίτοι ἐπὶ διετίαν τὴν γαλλικὴν σπουδάζοντες μεταβαίνουσιν εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ τεχνολογικοῦ τῆς Γαλλ. γλώσσης ἀγνοοῦντες. Ἐντεῦθεν καταλαμβάνομεν ποίας προόδους δύνανται νὰ κάμνωσι μαθηταὶ εἰς τὰ Γυμνάσια κατατασσόμενοι οἱ τοιοῦτοι, καὶ ὁποίας βλάβας ἢ ἀδυναμίαι καὶ ὀπισθοδρομίσαι τὼν φέρει εἰς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, τοὺς τυχόντας εἴτε ἐν σχολείοις εἴτε ἐν οἴκῳ καλῆς διδασκαλίας. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὑπάρχῃ βιβλίον περιέχον μόνον τὰ ἀπολύτως πρὸς τὴν διδασκαλίαν ἀνγκαιὰ, ὥστε καὶ ὁ διδάσκων νὰ μὴ εὐρίσκηται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν τῆς καθ' ἑκάστην στιγμήν ἀποκόψεως τῶν περιττῶν, καὶ ὁ διδασκόμενος νὰ μακθῆναι καὶ μόνον τὰ ἥδη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ χρήσιμα.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ καὶ ἡμεῖς κατὰ τι νὰ φανῶμεν χρήσιμοι εἰς τὴν νεολαίαν τῆς πατρίδος μας συνετάξαμεν Στοιχειώδη Γαλλικὴν Γραμματικὴν, οὐδὲν μὲν τὸ περιττὸν πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλ. Γλώσσης ἐν τοῖς Ἑλλ. Σχολείοις ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐλλείπον ἔχουσιν, εἰς τὸ τεχνολογικὸν αὐτῆς μόνον περιορισθέντες.

Ἐν αὐτῇ προετάξαμεν ἐν μικροῖς γράμμασιν ἐκτεταμένον κεφάλαιον περὶ προφορᾶς τῆς γλώσσης ταύτης, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς διδάσκοντας καθ' ἡμᾶς ἀγαγκαιότατον. Μεταβολαὶ δ' ἐν τῷ βιβλίῳ πολλὰ ἐγένοντο, ἅς ὁ προσεκτικὸς ἀνγνώστης δύναται νὰ ἴδῃ τὴν ἀκόλουθον ὁμῶς δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν, ὅτι τὰς ἀντανυμίας μέχρι νῦν ἀτελῶς καὶ εἰς τὰς μεγάλας γραμματικὰς ἐκτεθειμένας, ἀνεπτύξαμεν ὡς οἷόν τε κάλλιον, ὑπὸ μακρᾶς πείρας πρὸς τοῦτο ὀδηγηθέντες.

Καὶ ταῦτα μὲ ἡμεῖς ἤδη ἐπράξαμεν· ἂν δὲ κατὰ τι συνετέλεσαμεν ἢ μὴ πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐν τοῖς Ἑλλ. Σχολείοις διδασκαλίας τῆς Γαλλ. Γλώσσης οἱ κύριοι διδάσκαλοι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βιβλίου μας θέλουσι τοῦτο ἀποδείξει, καὶ ἐνθαρρύνει ἡμᾶς εἰς ἔκδοσιν καὶ ἄλλων διδασκτικῶν βιβλίων, οἷον Γαλλικῆς Χρηστομαθείας κτλ.

I. A.

~~-----~~

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

4. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΝΩΝ.

1. Τὸ γαλλικὸν ἀλφάβητον ἔχει εἴκοσι πέντε γράμματα (lettres) τὰ ἑξῆς:

A	a	α	N	n	εν
B	b	μπε	O	o	ο
C	c	σε	P	p	πε
D	d	ντε	Q	q	κου
E	e	ε	R	r	ερ
F	f	εφ	S	s	εσ
G	g	ζε	T	t	τε
H	h	ας	U	u	ου
I	i	ι	V	v	βε
J	j	ζι	X	x	ιξ
K	k	κα	Y	y	ιγρεκ
L	l	ελ	Z	z	ζετ. (α)
M	m	εμ			

ΣΗΜ. Εἰς ταῦτα προσθετὸν καὶ τὸ ξένης καταγωγῆς W w διπλοῦν (double) v.

2. Διακροῦνται δὲ τὰ γράμματα εἰς φωνήεντα καὶ σύμφωνα.

3. Φωνήεντα (voyelles) εἶνε ἑξ a, e, i, o, u, y σύμφωνα δὲ (consonnes), περιλαμβανομένου καὶ τοῦ w, εἴκοσι b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x, z.

4. Ἐκ τῶν φωνηέντων ἀποτελοῦνται καὶ ἐν τῇ γαλλικῇ αἱ δίφθογγοι, ἀλλ' ὡς συγκείμεναι αὐταὶ πολλάκις ἐκ πλειοτέρων τῶν δύο φωνηέντων, ὀνομάζονται φωνήεντα σύνθετα (voyelles composées)· κυριώτεραι δ' εἶναι αἱ ἑξῆς ai, æ, ei, ou, eau, ei, eu, o eu.

5. Δίφθογγοι (diphthongues) ἐν τῇ γαλλικῇ λέγονται οἱ συν-

(α) Γραμμάτων τινῶν δὲν δύναται ἡ ὀνομασία νὰ σημειωθῇ ἀκριδῶς ἐλληνισί, καθὼς ἢ τὸ ὁποῖον προφέρεται ἢ καὶ ὄχι μπε κτλ.

δυσασμοί ἀλλεπαλλήλων τινῶν φωνηέντων, ἐν οἷς διὰ μιᾶς φωνῆς ἀκούονται δύο ἤχοι, καθὼς εἰς τὰς λέξεις μοι ἐγώ, pied πούς, Dieu Θεός, ὅπου τὰ φωνήεντα οἱ, ie καὶ ieu προφέρονται κατὰ συνίζησιν ὡς ἓν.

6. Ἄπαντα τὰ φωνήεντα, ἀπλᾶ καὶ σύνθετα, εἶνε δίχρονα· διότι ἄλλοτε μὲν προφέρονται ὡς μακρά, ἄλλοτε δ' ὡς βραχέα.

7. Οἱ τόνοι καὶ ἐν τῇ γαλλικῇ εἶνε τρεῖς ὀξεῖα (accent aigu), βαρεῖα (accent grave), καὶ ἡ περισπωμένη (accent circonflexe), ἀλλ' ὅμως δὲν δεικνύουσι καθὼς ἐν τῇ ἐλληνικῇ τὴν συλλαβὴν τοῦ τονισμοῦ τῆς λέξεως ἀλλ' εἶναι ἀπλῶς ὀρογογραφικὰ σημεῖα ἢ συντελοῦσιν εἰς διάκρισιν τῆς προφορᾶς τοῦ τονιζομένου φωνήεντος.

8. Ἐν γένει ἡ περισπωμένη (^) δεικνύει, ὅτι τὸ φωνῆεν εἶνε μακρόν, καθὼς tête κεφαλή, pâte ζύμη, croute κόρα, πολλάκις ὅμως καὶ ἄνευ περισπωμένης τὸ φωνῆεν εἶναι μακρόν, καθὼς nez ρίς, voix φωνή, boue λάσπη, bois ξύλον.

9. Πᾶσα γαλλικὴ λέξις ἔχει τὸν τονισμόν εἰς τὴν λήγουσαν, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη εἶνε ἄφωνος· διότι τότε ὁ τονισμὸς γίνεται εἰς τὴν παραλήγουσαν, καθὼς Jupiter Ζεὺς, amiral ναύαρχος, aimable ἀγαπητός, ils aiment ἀγαπῶσιν.

2. ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΟΡΑΣ.

α. Τῶν ἀπλῶν φωνηέντων καὶ τῶν συμφῶνων.

A, a Προφέρεται I. ὡς α ἑλληνικόν, ἢ βραχὺ ἢ μακρόν.

2. ὡς ε̄ πρὸ τοῦ y' pays χώρα, πλὴν εἰς τὰς λέξεις Lafayette, Bayard κ.τ.λ. ὅπου προφέρεται ὡς α.

B, b— ὡς π ἐν τῇ λέξει ἄμπελος, μὴ ἀκουσμένου καθόλου τοῦ μ' Babylone Βαβυλῶν.

C, c—1. Ἐν γένει ὡς κ' capitaine ἀρχηγός, courage ἀνδρεία, curiosité περίεργεια, clairement σαφῶς, activité δραστηριότης, sec ξηρός.

2. ὡς σ πρὸ τῶν φωνηέντων e, i' céder ἐνδίδω, citadelle φρούριον, circonstance περίστασις· καὶ πρὸ τῶν ἄλλων φωνηέντων, ὅταν ἔχη ἐν αὐτῷ εἶδος ὑπογεγραμμένης ὀνομαζομένης cédille' façade πρόσωπον οἰκοδομῆς, façon τρόπος, reçu ἀπόδειξις πληρωμῆς.

3. ὡς ch εἰς τὰς λέξεις vermicelle φιδές, violoncelle βάρβιτος.

D d—1. ὡς τὸ τ τῆς λέξεως λέοντος, ἀλλὰ μὴ ἀκουσμένου καθόλου τοῦ d v' dédicace ἀφιέρωσις.

2. ὡς t, ἐν τέλει λέξεως, ὅταν συνεχωφωηται μετὰ τῆς ἐπομένης λέξεως grand homme μέγας ἀνὴρ.

E, e—1. ὡς ε̄ κλειστόν ὅταν ἦναι τονισμένον δι' ὀξεῖας ἢ ἔχη κατόπιν τοῦ δύο σύμφωνον ἢ εὐρίσκηται ἐν τέλει λέξεως μεθ' ἑνὸς τῶν συμφῶνων o, d, l, r, z' précéder προηγοῦμαι, concession παραχώρησις, échec ἀποτυχία, pied πούς, fiel χολή, éclairer φωτίζω, nez ρίς.

2. ὡς ε̄ ἀνοικτόν ὅταν βαρύνηται ἢ περισπᾶται· sénére αὐστηρός, hété ζῶον· ἔτι δ' ὡς ἄκις ἔχει κατόπιν του πρὸ e ἄφωνον δύο ll, ἢ δύο ll, ἢ δύο rr, ἢ δύο σύμφωνον τῶν ὁμοίων τὸ πρῶτον εἶναι l ἢ r, καὶ ἐν τέλει λέξεως ὅς ἄκις ἔχει κατόπιν του t μόνον ἢ μετὰ τοῦ s' il jette βίπτει, il appelle καλεῖ, guerre πόλεμος, perte ἀπώλεια, muet ἄλαλος, muets ἄλαλοι.

3. ως την διφθογγον eu εἰς τὰ μονοσύλλαβα' je, me, te, le, se de, κτλ.

4. κατὰ τὸν τρόπον πλησιάζοντα τὸν τῆς διφθογγου eu, ἐν μέσῳ λέξεως, ὅταν δὲν ἔχη τόνον καὶ δὲν ἐκωνται δύο σύμφωνα' demande αἴτησις, considérablement μεγάλως, καὶ εἰς τὰς ἀπὸ ress ἀρχομένης λέξεις ὡς ressembler ὁμοιάζω, πλὴν τῶν ressif ὄψαλος, ressusciter ἀνίστημι κ.τ.λ., ὅπου προφέρεται ὡς e. Εἰς δὲ τὰς λέξεις dessus ἄνω, dessous κάτω, προφέρεται ἐπίσης κατὰ τὸν τρόπον πλησιάζοντα τὸν τῆς διφθογγου eu.

5. ὡς α, πρὸ τῶν ἐπιβρίτων m καὶ n' encenser θυμιάζω, ensemble ὁμοῦ, πλὴν ἐν τέλει λέξεως εἰς τὰς καταλήξεις ien καὶ éen, ὅπου προφέρεται ὡς e' chien κύων, Européen εὐρωπαϊκός, καὶ εἰς τινὰ ῥήματα il vient ἔρχεται, il viendra θὰ ἔλθῃ κ.τ.λ.

F, f — 1. ὡς φ.

2. ὡς v ἐν τέλει λέξεως εἰς τὴν λέξιν neuf ἕννεα, ὅταν συνεχωνῆται μετὰ τῆς ἐπομένης λέξεως neuf hommes ἕννεα ἄνδρες.

G, g — 1. ὡς τὸ x τῆς λέξεως ἔγχαρδιῶ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ πρὸ τῶν συμφώνων, ἀλλὰ μὴ ἀκουσμένου καθύλου τοῦ v' galette γαλιέτα, grandeur μεγαλειότης, glaner σταχυολογῶ, gobelet ποτήριον, guttural λαρυγγώδης.

ΣΗΜ. Τὸ u ἐπόκεινον τοῦ g, δὲν προφέρεται συνήθως, ὅταν ἐπηται ἄλλο φωνῆεν, καὶ τότε οὐδὲποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ φωνῆεν τοῦτο τὸ g προφέρεται ὡς ἄνωτέρω' guirlande στέφανος, guérir θεραπεύω' εἰς τινὰς ὅμως λέξεις τὸ u προφέρεται μετὰ τὴν ἰδιάζουσαν ἀπὸ φωνῆν' aiguille βελόνη, καὶ εἰς τινὰς ἄλλας ὡς ou, lingual γλωσσικός.

2. ὡς τὸ j πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y.

3. ὡς x ἐν τέλει λέξεως, ὅταν συνεχωνῆται' du sang-humain ἀνθρώπινον αἷμα, long-hiver μακρὸς χειμῶν.

H, h — 1. ἐντελῶς ἄφωνον, ἔξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2. προσθέτει δασυτητά τινὰ εἰς τὸ ἐπιτασσόμενον φωνῆεν καὶ τότε λέγεται h δασύ.

I, i — 1. ὡς i.

2. ὡς e πρὸ τῶν ἐπιβρίτων n καὶ m' indépendance ἀνεξαρτησία, importun ὀχληρός.

J, j — 1. ὁ ἥχος του δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ ἑλληνιστί.

K, k — 1. ὡς κ.

L, l — 1. ὡς λ.

2. ὡς τὸ λ. τῆς λέξεως λιᾶπης εἶτε μόνον, εἶτε διπλοῦν. προηγουμένου τοῦ ai, ei, oui, uei oui, oui travail ἔργασία, soleil ἥλιος, seuil κατώφλιον, feuille φύλλον, orgueil ὑπερηφάνεια, œil ὄφθαλμός, grenouille βάτραχος. Τὸ i δὲν προφέρεται καθόλου καὶ χρησιμεύει μόνον ἔνα ὕγραν τὸ l. — Ὅστω προφέρεται πολλάκις τὸ διπλοῦν ll καὶ μετὰ τοῦ i εἰς ἄλλας ἢ τὰς ἀνωτέρω συλλαβὰς' fille θυγάτηρ, famille οἰκογένεια καὶ τὸ l εἰς τὰς λέξεις mil κέγχρος. Ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὅμως ἢ καὶ ἐν ἀρχῇ πρὸ ἐνός; l ἢ καὶ ἐνίοτε πρὸ δύο τὸ e καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ φωνῆεν διατηροῦσι τὴν φυσικὴν προφορὰν των, καθὼς illustre διάσημος, filé κλωσμένος ilote ἔγλωσ aile πτέρυξ.

3. τὰ δύο ll προφέρονται ἕκαστον διακεκριμένως καὶ ἐμφατικῶς εἰς τινὰς λέξεις' illégal παράνομος, belliqueux μάχιμος.

M, m — 1. ὡς μ, εἶτε μόνον, εἶτε διπλοῦν' matin πρωΐ, communiquer συγκοινωνῶ.

2. ἐμφατικῶς ὅταν ἦνε διπλοῦν, εἰς τινὰς λέξεις' immense ἄπειρος, incommensurable ἀμέτρητος.

3. εἰς ἐπιβρίτων n πρὸ τῶν συμφώνων b, p καὶ ἐν τέλει τινῶν λέξεων' emporter παραφέρω, embrasement ἐμπρησμός, Adam Ἀδάμ, faim πείνα.

N, n — 1. ὡς ν, πρὸ φωνηέντος, εἶτε μόνον εἶτε διπλοῦν' deviner μαντεύω, honneur τιμὴ, ils viennent ἔρχονται.

2. ἐμφατικῶς εἰς τινὰς λέξεις, ὅταν ἦναι διπλοῦν, καὶ τότε τὸ προ-
τασσόμενον εὐ προφέρεται ὡς *a'* innocent ἀθῶος, ennoblir ἐξευγενίζω,
ennuyer ἐνοχλῶ.
3. ἐπιβρίνως πρὸ συμφώνου καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων: endormir κοιμί-
ζω, enfin τέλος πάντων, πλὴν τῶν λέξεων hymen γάμος, examen ἐξέ-
τασις, ὅπου ἡ προφορά τοῦ *n* διαφορεῖται εἰς τὸν ἐνικόν, καὶ τῶν λέξεων
abdomen γαστήρ, gramen ἄγρωσις κ.τ.λ. ὅπου προφέρεται ὡς *n* καθαρὸν.
- O, o** — 1. ὡς *o* ὅτε μὲν βραχύ, ὅτε δὲ μακρόν.
- P, p** — 1. ὡς *p*.
- Q, q** — 1. ὡς *q'* σοφ ἀλέκτωρ. Τὸ *q* ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως συνοδεύε-
ται πάντοτε ὑπὸ τοῦ *u*, τὸ ὅποιον μένει συνήθως ἄφωνον, ἐκείνοισι ἀμ-
φιβόλος· προφέρεται δ' εἰς τινὰς λέξεις ὡς *ou* quatreu τετραφωνία, qua-
truple τετραπλοῦς, καὶ εἰς τινὰς ἄλλας κατὰ τὴν πρώτην του προφοράν,
ἣτις παριστάνεται κατωτέρω· quirinal κουίρινιος, equestre ἐφιππος (ἐπὶ
ἀγαλμάτων).
- R, r** — 1. ὡς *r*.
2. ἐντονώτερον, ὅταν ἦναι διπλοῦν· horreur φρίκη, irrévocable ἀμε-
τάκλητος.
- S, s** — 1. ὡς *s'* système σύστημα, , persister ἐπιμένω.
2. ὡς *z* μεταξὺ δύο φωνηέντων· maison οἴκιά, πλὴν τῶν λέξεων anti-
social ἀντικοινωνικός, contresigner προσυπογράψω, vraisemblance πι-
θανότης κ.τ.λ. Ὡς δὲ προφέρεται καὶ εἰς τὰς λέξεις Alsace Ἀλσάκη, As-
drubal Ἀσδρούβας, balsamique βαλσαμικός, transaction συναλλαγή κ.τ.λ.
- T, t** — 1. ὡς *t*.
2. ὡς *s* πρὸ τοῦ *i*, ὅταν ἔπηται ἕτερον φωνῆν· national ἐθνικός, iner-
tie ἀδράνεια, ὡς *t* ὅμως ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχη *s* ἢ *x'* gestion διαχειρί-
σις, mexican μίγμα· καὶ ἐπὶ τῶν nous étions εἴμεθα, vous étiez εἴσθε, amitié
φιλία κτλ.
- U, u** — 1. ὡς *u* πρὸ τοῦ *n* Ἀθηναίους τὸ *u* ἐν τῇ λέξει ἄχουρα.
2. ὡς *o* εἰς τὰς λατινικὰς λέξεις εἰς *um*· Te Deum δοξολογία.
3. ὡς *eu* πρὸ ἐπιβρίνου *m* καὶ *n'* humble ταπεινός, un εἰς, importan
ὀχληρὸς.
- V, v** — 1. ὡς *v*.
- WHM.** Τὸ διπλοῦν *W* ἀπαντᾷται μόνον εἰς ξένας λέξεις καὶ προφέρεται
ὅτε μὲν ὡς ἀπλοῦν *v*, ὅτε δὲ καὶ ἄλλως· Washington, Whist (ouist),
Newton (Neuton), Low (Lo), Law (Lass).
- X, x** — 1. ὡς *x'* expliquer ἐξηγῶ, excès ὑπερβολή, Alexandre Ἀλέξανδρος.
2. ὡς *gz* εἰς τὰς ἀπὸ *ex* ἀρχομένας λέξεις, εἰὰν ἀκολουθεῖ ἀμείσως μετὰ
τὸ *x* φωνῆν. ἐξ ἐν ἀρχῇ κυρίων ὀνομάτων, Xavier· Χαντίπε, exagérer
μεγαλύνω, exemple παράδειγμα.
3. ὡς *s*, εἰς τινὰς λέξεις· Auxerre, soixante ἐξήκοντα, six ἕξ, dix δέκα.
4. ὡς *z* ἐν τῇ συνθέσει six hommes.
- Y, y** — 1. ὡς *i'* hypothèse ὑπόθεσις.
2. ἀναλύεται εἰς δύο *i* ὅταν προηγήται φωνῆν, καὶ προφέρεται ἀνά-
λογως· royal βασιλικός, payer πληρώνω, pays τόπος.
- Z, z** — 1. ὡς *z*.
2. ὡς *s* ἐν τέλει κυρίων ὀνομάτων· Suez, Rhodéz, Metz (μές).

β'. Συνθέτων φωνηέντων καὶ διφθόγγων.

- ai** προφέρεται 1. ὡς *é*· gai φαιδρός.
2. ὡς *è* ἐν τέλει λέξεως, εἰὰν ἔπεται τὸ ληκτικὸν *e* ἢ *h* κατὰληξις· ont
τοῦ πληθυντικῶ τῶν ῥημάτων ἢ ἐν τῶν ληκτικῶν συμφώνων *i, s'* laio
ὅς, ils voulaient ἤθελον, fait γινόμενος, j'ai jamais ἠγάπων.
3. ὡς *e* ἡμίφωνον εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν τῶν ἐξῆς προσώπ. τοῦ

ρήματος faire nous faisons, je faisais και εις τὰ λοιπὰ πρόσωπα τοῦ παρατατικού.

4. ὡς a εις τὴν λέξιν douairière ἐπίκληρος

SillM. Τὸ a καὶ τὸ i, ὡς ἤδη εἶδομεν, δὲν ἀποτελοῦσι πάντοτε δίφθογγον πρὸ τοῦ l, καὶ τότε τὸ i χρησιμεύει μόνον ἵνα κατασταίῃ ὑγρὸν τὸ l, τὸ δὲ a προφέρεται a: faillir ἀμαρτάνω.

θ — 1. ὡς é: Ægipan Αἰγίπαν, Ægion Αἰγίον.

ω — 1. ὡς é: OEdipe Οἰδίπη, OEdipe Οἰδίπους.

2. ὡς eu, ὅτον ἐπηται τὸ il: œil ὀφθαλμός· διότι τὸ i χρησιμεύει ἕνταυθα μόνον ἵνα ὑγραίῃ τὸ l.

au, eau — ὡς ó: landau δίφρος, chapeau πῖλος.

ei — ὡς é: peinture ζωγραφία.

eu — ἡ προφορά του δὲν δύναιται νὰ παρασταθῇ ἑλληνιστί· καθ' ὅλον δὲ τὸ ῥῆμα avoir προφέρεται ὡς u.

œu — ὡς eu: œuvre ἔργον.

ou — ὡς o u: chou κράμβη.

oi — ὡς oua: voile ἱστίον.

γ'. Συμπλεγμάτων φωνηέντων.

ao προφέρεται 1. ὡς a εις τὰς λέξεις raon νερός, Laon.

2. ὡς o εις τὰς λέξεις taon οἴστρος, Saone Ἄραρος (ποταμός).

oa — ὡς o εις τὴν λέξιν toast πρόποις.

aou — ὡς ou εις τὰς λέξεις aouθ αὔγουστος, aouθeron θειριστής.

δ'. Συμπλεγμάτων συμφώνων.

ch προφέρεται 1. ὡς παρὰ τοῖς νῦν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Κυπρίοις τὸ c εις τὸ σκύλος chercher ζητῶ.

2. ὡς κ πρὸ συμφώνου καὶ πρὸ τῶν φων. a, o, u εις τὰς λέξεις τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς προερχομένας, καὶ ἐν τέλει· λέξεως· almanach ἡμερολόγιον, christianisme χριστιανισμός, catéchumene κατηχούμενος, chaos χάος, écho ἠχώ.

Πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y προφέρεται ὅτι μὲν κατὰ τὴν πρώτην προφοράν· Achéron, Michel, Chimène, Achille, chimie χημεία, archipresbytere ἀρχιεπισκόπος, ὅτι δὲ κατὰ τὴν δευτέραν· chersonèse χερσόνησος, orchestre ὄρχηστρα, Michel-Ange Μιχαήλ Ἄγγελος, Archiépisopat ἀρχιεπισκοπία.

gu — 1. ὡς τὸ ν τῆς λέξεως νιός· répugance ἀντιπάθεια.

2. ἕκαστον τῶν ψηφίων τούτων προφέρεται χωριστὰ εἰς τὰς λέξεις diagnostic διάγνωσις, inexpugnable ἀπόρητος, stagnation στάσις, igné πυρρινός, progné πρόκνη, κτλ.

rh — ὡς ρ· rhétorique ῥητορικὴ.

ah, sch ὡς ch· shelling σελίνιον.

th — ὡς τ· théâtre θέατρον.

Ε'. Ληκτικῶν φωνηέντων καὶ συμφώνων.

Ἄπαντα τὰ ληκτικὰ φωνηέντα προφέρονται πλὴν τοῦ e, εἴτε μόνου, εἴτε συνθετομένου ὑπὸ τοῦ s εἰς λέξεις συγκατεμένας ἐκ πλειοτέρων τῶν τριῶν γραμμάτων ἢ ὑπὸ τῶν nt, ὅταν ἀποτελῇ μετ' αὐτῶν κατάληξιν τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ῥημάτων il aime αγαπᾷ, les hommes οἱ ἄνθρωποι, ils aiment ἀγαπῶσιν.

Ἐπὶ δὲ τῶν συμφώνων ἐφαρμόζονται οἱ ἐπόμενοι κανόνες.

b προφέρεται πλὴν εἰς τὴν λέξιν plomb μόλυθος.

c προφέρεται συνήθως, ἀλλ' εἰς τὰς λέξεις banc θρανίον, blanc λευκός, trone

- οσ στέλεχος, clerc κληρικός, estomac στόμαχος, tabac καπνός κτλ. δὲν προφέρεται.
- d προφέρεται μόνον εἰς τὴν λέξιν sud μεσηδρία, καὶ ἐπὶ τῶν ξενικῶν λέξεων ébhod ἐφοῦδ, talmud ταλμούθ, Bagdad, David, Cid κ.τ.λ.
- f προφέρεται πλὴν εἰς τὰς λέξεις bœuf-gras παχὺς βοῦς bœuf-salé ταριχευμένον βόδιον, cerf ἔλαφος, cerf-volant ἀετός, chef-d'œuvre ἀριστούργημα, clef κλεῖς, œuf dur πηκτὸν ὄν, nerf de hœuf βούνευρον, καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν œufs, bœufs, nerfs.
- g προφέρεται μόνον εἰς τὰς λέξεις joug ζυγός, zigzag ἐλιγμοί, grog (εἶδος ποτοῦ).
- l προφέρεται πλὴν εἰς τὰς λέξεις fasil ποροδόλον, grill ἔσχάρα, nombril ὄμφαλός, outil ἐργαλεῖον, fils (φισ) υἰός, pouls (ποῦ) σφιγμός, souli κατάκορος, émeril σμῆρις, gentil χαριεῖς, καὶ εἰς τινὰς ἄλλας.
- m προφέρεται πάντοτε.
- n — — —
- p δὲν προφέρεται εἴτε μόνον εἴτε μετ' ἄλλου συμφώνου· trop λίαν, prompt ταχύς, οὔτε ὅταν ἢ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ φωνήεντος· loup affamé λόκος πειναλός, πλὴν εἰς τὰς λέξεις cap ἀκρωτήριο saler σαλέπιον, καὶ εἰς τινὰ κύρια ὀνόματα. Εἰς τὰς λέξεις trop λίαν, beaucoup πολύ, προφέρεται πρὸ φωνήεντος· il a beaucoup ἐνδιέ ἐσπούδασε πολύ, il a trop ἐνδιέ ἐσπούδασε παραπολύ.
- q προφέρεται coq ἀλέκτωρ, cinq πέντε, πλὴν ἐπὶ τοῦ coq d'Inde.
- r προφέρεται ἄ. εἰς τὰ μονοσύλλαβα πάντοτε· mer θάλασσα, fer σίδηρος, cher ἀκριβός.
— ῥ'. εἰς τὰς πολυσυλλάβους, ὅταν ἔχη πρὸ αὐτοῦ ἄλλο φωνήεν ἢ ο· finir τελειόνω, recevoir λάμβάνω, καὶ εἰς τινὰς πολυσυλλάβους εἰς er· enfer ἄδης, cancer καρκίνος, hiver χειμῶν, κτλ. μένει δ' ἄφωνον ἐπὶ τῶν Monsieur (meussieu) καὶ Messieurs.
- s προφέρεται ἐπὶ τῶν λέξεων atlas ἄτλας, laps διαστήμα χρόνου, lis κρῖνος, ours, ἄρκτος mais ἀραβόσιτος, môtis ἀμφιγενής, prospéctus πρόγραμμα, relaps παλιμπητής, fils υἰός, moërs ἡθῆ, oasis ὄασις, κ.τ.λ. καὶ ἐπὶ τῶν ξενικῶν λέξεων. Ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ le Christ· δὲν προφέρεται ὁμως ἐπὶ τοῦ Jésus-Christ· ἐπὶ δὲ τοῦ tous προφέρεται, ὅταν τοῦτο ἐκφέρηται ὡς ἀντωνυμία.
- t προφέρεται μόνον ἐπὶ τινῶν λέξεων, ὡς· abject ἀγενής, abrupt ἀπότομος, brut ἀκατέργαστος, correst ὀρθός, contact ἐπαφή, déficit ἔλλειμμα, dot προῖξ, est ἀνατολή, exact ἀκριβής, fat αὐτάρεσχος, infect δυσώδης, intact ἀνέπαφος, lest ἔρμα, luth χέλυς, net καθαρός, ouest δύσις, préterit παρωχημένος, rapr ἀρπαγή, rit τελετουργία, strict αὐστηρός, tact ἀφή, toast πρόποσις κ.τ.λ.
- x προφέρεται μόνον εἰς τὰς λέξεις six, dix, ὡς σ, εἰς τὰς ξενικὰς λέξεις καὶ εἰς τὸ ἐπιθετικὸν préfix ὠρισμένος, ὡς ξ.
- z προφέρεται μόνον εἰς τινὰ κύρια ὀνόματα.

5. Περὶ τῶν μὴ προφερομένων ἐν μέσῳ λέξεως ψηφίων.

- o δὲν προφέρεται εἰς τὰς λέξεις· paiement πληρωμή, dévouement ἀφοσίωσις, Jean Ἰωάννης, geôlier δεσμοφύλαξ.
- g — — — sangsue βδέλλα, Magdelaine Μαγδαληνή, κτλ.
- th — — — asthme ἀσθμα, isthme ἰσθμός.
- m — — — condamner καταδικάζω, automne φθινόπωρον.
- p — — — baptême βάπτισμα, baptiser βαπτίζω, κ.τ.λ.
- t — — — Montréal, Montfort, κ.τ.λ.
- u καὶ i δὲν προφέρονται εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ἀναφέρονται ἀνωτέρω.

Z. Περὶ συνεχρωρήσεως τοῦ ληκτικῆς συμφώνου.

Τὸ ληκτικὸν σύμφωνον, ὡς εἶρηται μένει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄφωνον· ὅταν

ὁμοῦς ἡ ἐπομένη λέξις ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος καὶ συνδέεται στενωῶς διὰ τῆς ἐννοίας μετὰ τῆς προηγούμενης, τὸ ληκτικὸν σύμφωνον συνήθως προφέρεται ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἀρκτικού φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως· les grands animaux τὰ μεγάλα ζῶα (πρόφερε λέ γ κ ρ ἄ ν ζ α νι μ ὄ).

Τὸ h δὲν συνδέεται.

Τὸ d προφέρεται ὡς t, ὡς ἤδη εἴπομεν· πολλάκις ὁμοῦς ἀποσιωπᾶται, καὶ κυρίως ὅταν ἔχη τ πρὸ αὐτοῦ· il mord à la jambe, δάκνει εἰς τὴν κνήμην· il coud habilement βράπτει ἐπιτηδείως· le chaud et le froid, ὁ καύσων καὶ τὸ ψύχος· un plafond élevé στέγη ὑψηλή.

Τὸ ληκτικὸν m ἐπιβρίτως προφερόμενον δὲν ἐνοῦται μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος.

Τὸ n ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν ἐνοῦται καὶ τότε ἀποβάλλει τὸν ἐπιβρίον ἤχόν του· villain animal ἀχρεῖον ζῶον, un oiseau piteux τὸ τι, ἐπὶ τοῦ ἐπιβρίματος bien πρὸ τῆς προσδιοριζομένης λέξεως καὶ τῶν mon, ton, son, on, en.

Τὸ p συνήθως ἀποσιωπᾶται.

Τὸ r ἐπὶ τινῶν ἐπιθέτων, ἂν καὶ ἦναι φύσει ἄφωνον συνεκφωνεῖται μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ· le premier homme ὁ πρῶτος ἄνθρωπος.

Τὸ s προφέρεται συνήθως ὡς ζ· les hommes.

Τὸ t προφέρεται συνήθως, πλὴν ἐπὶ τοῦ συνδέσμου et, ἐπὶ τῆς καταλήξεως, et, ἡ rd· il parl après demain, ἀναχωρεῖ μεθαύριον· ils se vouent à Dieu, ἀφοσιοῦνται εἰς τὸν Θεόν.

Τὸ x προφέρεται συνήθως ὡς ζ· heureux enfant εὐτυχὲς παιδίον.

Τὸ z — — — venez avec moi ἔλθέ μετ' ἐμοῦ.

3. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

1. Τὰ μέρη τοῦ λόγου (les parties du discours) ἐν τῇ γαλλικῇ εἶναι ὡς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ δέκα ἄρθρον (article), ὄνομα οὐσιαστικὸν (substantif), ὄνομα ἐπίθετον (adjectif), ἀντωνυμία (pronom), ῥῆμα (verbe), μετοχή (participe), πρόθεσις (preposition), ἐπιρρήμα (adverbe), σύνδεσμος (conjonction), καὶ ἐπιφώνημα (interjection). Τούτων τὰ ἕξ πρῶτα εἶναι κλιτὰ (variables), τὰ δὲ λοιπὰ ἀκλιτὰ (invariables).

2. Τὰ γένη ἐν τῇ γαλλικῇ γραμματικῇ εἶναι δύο, ἀρσενικὸν (masculin) καὶ θηλυκὸν (feminin)· διασώζονται ὁμοῦς ἔχνη καὶ τοῦ οὐδέτερου γένους εἰς τὰς ἀντωνυμίας.

3. Τὰ οὐδέτερα τῆς ἐλληνικῆς εἶναι ἄλλα μὲν ἀρσενικά, ἄλλα δὲ θηλυκά ἐν τῇ γαλλικῇ. Καὶ ὅλα δὲ τὰ ἀρσενικά ἢ θηλυκά δὲν εἶναι τοιαῦτα ἐν τῇ γαλλικῇ, διότι πολλὰ ἀρσενικά ἐν τῇ ἐλληνικῇ εἶναι θηλυκά ἐν τῇ γαλλικῇ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

4. Οἱ ἀριθμοὶ (nombres) εἶναι δύο, ἐνικός (singulier) καὶ πληθυντικός (pluriel).

5. Πτώσεις (cas), δηλαδή μεταβολαὶ τῆς ληγούσης τῶν πτωτικῶν δὲν ὑπάρχουσιν ὡς ἐν τῇ ἐλληνικῇ· ἀλλ' ἢ μὲν αἰτιατική (accusatif) καὶ ἢ κλητική (vocatif) τῆς Ἑλληνικῆς διακρίνονται τῆς ὀνομαστικῆς ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ λόγου ἢ ἐκ τῆς ἐν-

νοίας, ἡ δὲ γενικὴ (génitif) καὶ δοτικὴ (datif) δηλοῦνται διὰ προθέσεων, ὡς καὶ ἡ λατινικὴ ἀφαιρετικὴ (ablatif).

6. Ἡ γενικὴ καὶ ἀφαιρετικὴ δηλοῦται προτασσομένης τῆς προθέσεως de (ἀπό), ἡ δὲ δοτικὴ διὰ τῆς προθέσεως à (εἰς). Ἐν τούτοις αἱ προθέσεις αὗται ἔχουσι καὶ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν σημασίας, ἀναλόγως τῆς ἐννοίας τοῦ λόγου.

7. Ἡ πρόθεσις de πρὸ φωνήεντος ἐκθλίβεται, καὶ τιθεμένης ἀποστρόφου γίνεται d'.

4. ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

1. Διακρίνονται παρὰ τοῖς Γάλλοις τριῶν εἰδῶν ἄρθρα τὸ ὀριστικὸν (defini), τὸ μεριστικὸν (partitif) καὶ τὸ ἀόριστον (indefini).

Α'. Ὀριστικὸν ἄρθρον.

α. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον εἶνε ἀρσενικὸν le (ὁ), θηλυκὸν la (ἡ)· πληθυντικὸς δ' ἐκατέρων τῶν γενῶν les (οἱ, αἱ).

β. Προτασσομένης τῆς προθέσεως de πρὸς δήλωσιν τῆς γενικῆς ἢ ἄλλης οἰασδήποτε σχέσεως ἢ σημασίας, πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος, συναιρεῖται τὸ de le εἰς du καὶ τὸ de les εἰς des.

γ. Προτασσομένης τῆς προθέσεως à, πρὸς δήλωσιν τῆς δοτικῆς ἢ ἄλλης τινὸς σχέσεως ἢ σημασίας, πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος, συναιρεῖται τὸ à le εἰς au, καὶ τὸ à les εἰς aux.

δ. Τὸ le καὶ la πρὸ φωνήεντος ἢ πρὸ h ἀφώνου ἐκθλίβονται, καὶ τιθεμένης ἀποστρόφου γίνονται l'.

Τὸ ἄρθρον l' λέγεται ἄρθρον ἐκτεθλιμμένον (élide), οἱ δὲ συνδυασμοὶ du, au, des, aux λέγονται ἄρθρα συνηρημένα (contractés).

Β'. Μεριστικὸν ἄρθρον.

α. Ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ πρὸς δήλωσιν μέρους εἰς ἀόριστον ἔννοιαν διατηρεῖται τὸ ἄρθρον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ προτάσσεται ἡ πρόθεσις de, καθὼς εἰς τὴν γενικὴν.

β. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, ἔχον πρὸς αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de εἰς ἔννοιαν ὀνομαστικῆς ἢ αἰτιατικῆς, ὀνομάζεται, μεριστικόν, καὶ εἶνε ἐν μὲν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ πρὸ συμφώνου καὶ h δασέος, du, καὶ πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ de l', ἐν δὲ τῷ πληθυντικῷ πάντοτε πρὸ φωνήεντος καὶ πρὸ συμφώνου des.

Γ'. Ἀόριστον ἄρθρον.

α. Ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ πρὸς δήλωσιν ἀτόμου ἢ μονάδος ἀόριστον ἔννοιαν λαμβάνει θέσιν ἄρθρου τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθε un (εἷς), τοῦ ὁποίου τὸ θηλυκὸν εἶνε une (μία).

β'. Όταν τὸ un καὶ une δὲν τίθενται πρὸς ἀρίθμησιν, ἀλλὰ μόνον πρὸς δῆλωσιν ἀοριστίας, λέγεται ἄρθρον ἀόριστον, καὶ ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πληθυντικῷ εἶνε καθὼς τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου, δηλαδὴ des

5. ΚΛΙΣΙΣ.

1. Τὰ γαλλικὰ ὀνόματα κλίνονται ἀνάρθρων, ὀριστικῶς, μεριστικῶς καὶ ἀοριστῶς, ὡς ἑξῆς.

Α'. Ἀνάρθρων.

Dieu = Θεός, γεν. de Dieu, δοτ. à Dieu, αἰτ. Dieu, κλητ. Dieu Θεὸς ἢ καὶ ὁ Dieu ὦ Θεέ.

Ἐν. ὄν. Hélène = Ἑλένη, γεν. d' Hélène, δοτ. à Hélène, αἰτ. Hélène, κλητ. Hélène, ἢ καὶ ἐνίοτε ὁ Hélène.

Β'. Ὀριστικῶς.

α'. Ἀρσενικὸν πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος.

Ἐν. ὄν. le paradis = ὁ παράδεισος, γεν. du paradis δοτ. au paradis, αἰτ. le paradis, κλητ. paradis ἢ καὶ ὁ paradis.

Πληθ. ὄν. les paradis, γεν. des paradis, δοτ. aux paradis, αἰτ. les paradis, κλητ. paradis ἢ καὶ ὁ paradis.

Ἐν. ὄν. le héros ὁ ἥρωας, γεν. du héros, κτλ.

Πληθ. ὄν. les héros, γεν. des héros κτλ.

β'. Ἀρσενικὸν πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ.

Ἐν. ὄν. l' éroux ὁ σύζυγος, γεν. de l' éroux, δοτ. à l' éroux, αἰτ. l' éroux, κλητ. éroux ἢ καὶ ὁ éroux.

Πληθ. les éroux, γεν. des éroux, δοτ. aux éroux, αἰτ. les éroux, κλητ. éroux, ἢ καὶ ὁ éroux.

Ἐν. ὄν. l' homme ὁ ἄνθρωπος, γεν. de l' homme κτλ.

Πληθ. ὄν. les hommes οἱ ἄνθρωποι, γεν. des hommes κτλ.

γ'. Θηλυκὸν πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος.

Ἐν. ὄν. la mère ἡ μήτηρ, γεν. de la mère, δοτ. à la mère, αἰτ. la mère, κλητ. mère ἢ καὶ ὁ mère.

Πληθ. ὄν. les mères, γεν. des mères, δοτ. aux mères, αἰτ. les mères, κλητ. mères ἢ καὶ ὁ mères.

Ἐν. ὄν. la haie ὁ φραγμὸς, γεν. de la haie κτλ.

Πληθ. ὄν. les haies, γεν. des haies.

δ'. Θηλυκὸν πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ.

Ἐν. ὄν. l' amitié ἡ φιλία, γεν. de l' amitié, δοτ. à l' amitié, αἰτ. l' amitié, κλητ. amitié ἢ καὶ ὁ amitié.

Πληθ. ὄν. les amitiés, γεν. des amitiés, δοτ. aux amitiés, αἰτ. les amitiés, κλητ. ἤ καὶ ὁ amitiés.

L' heureuse ἡ εὐτυχής, γεν. de l' heureuse, κτλ.

Πληθ. ὄν. les heureuses, γεν. des heureuses, κτλ.

Γ'. Μεριστικῶς.

Παρατήρ. Ἐν τῇ μεριστικῇ κλίσει, ἡ γενικὴ πρὸς διάκρισιν ἀποβάλλει τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, καὶ οὕτω δὲν συγχέεται αὐτὴ μετὰ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς. Ἄλλ' ὅμως συγχέεται πάντοτε ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τῆς μεριστικῆς κλίσεως μετὰ τῆς ὀριστικῆς γενικῆς, ἡ κλίσις δὲ αὕτη καθὼς καὶ ἡ ἀόριστος δὲν ἔχει κλητικὴν.

ἀ. Ἀρσεικὸν πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος.

Ἐν. ὄν. du papier χαρτίον, γεν. de papier χαρτίου, δοτ. à du papier χαρτίω, αἰτ. du papier χαρτίον.

Πληθ. ὄν. des papiers, γεν. de papiers, δοτ. à des papiers, αἰτ. des papiers χαρτία.

Ἐν. ὄν. du houblon βρυωνίξ, γεν. de houblon κλ.

Πληθ. ὄν. des houblons, γεν. de houblons, κλ.

β'. Ἀρσεικὸν πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ.

Ἐν. ὄν. de l' amusement διασκέδασις, γεν. d' amusement, δοτ. à de l' amusement, αἰτ. de l' amusement.

Πληθ. ὄν. des amusements, γεν. d' amusements δοτ. à des amusements αἰτ. des amusements.

Ἐν. ὄν. de l' honneur = τιμὴ, γεν. d' honneur, κτλ.

Πληθ. ὄν. les honneurs, γεν. d' honneurs, κλ.

γ'. Θηλυκὸν πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος.

Ἐν. ὄν. de la viande κρέας, γεν. de viande, δοτ. à de la viande, αἰτ. da le viande.

Πληθ. ὄν. des viandes, γεν. de viandes, δοτ. à des viandes, αἰτ. des viandes.

Ἐν. ὄν. De la hardiesse ἡ τόλμη, γεν. de hardiesse κτλ.

Πληθ. ὄν. des hardiesses, γεν. de hardiesses.

δ'. Θηλυκὸν πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ.

Ἐν. ὄν. de l' eau ὕδωρ, γεν. d'eau ὕδατι, δοτ. à de l' eau ὕδατος, αἰτ. de l' eau ὕδωρ.

Πληθ. ὄν. des eaux ὕδατα, γεν. d' eaux ὑδάτων, δοτ. à des eaux ὕδασι, αἰτ. des eaux ὕδατα.

Ἐν. ὄν. de l' humeur χυμός, γεν. d' humeur χυμοῦ, κτλ.

Πληθ. ὄν. des humeurs, γεν. d' humeurs.

ΣΗΜ. α. Καὶ ἡ ὀνομαστικὴ καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἐκφέρονται ἀπλῶς διὰ τῆς προθέσεως de ἄνευ ὀριστικοῦ ἄρθρου, ἔαν προηγήται ἐπίθετον τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἢ ἔαν ἡ πρόθεσις εἶνε εἰς ἐννοίαν ἀρνητικὴν ὥστε τότε ἐν τῇ μεριστικῇ κλίσει συγχέονται ἡ ὀνομαστικὴ καὶ ἡ αἰτιατικὴ μετὰ τῆς γενικῆς, καθὼς de bon pain σημαῖνον κατὰ τὴν περίστασιν καλὸς ἄρτος, καλὸν ἄρτον καὶ καλοῦ ἄρτου.

ΣΗΜ. β. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἡ ὀνομαστικὴ καὶ ἡ αἰτιατικὴ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ὁμοιάζει πάντοτε μετὰ τῆς γενικῆς τοῦ ὀριστικοῦ, καθὼς du pain, τὸ ὅποιον δύναται νὰ σημαίη ἄρτος, ἄρτον καὶ τοῦ ἄρτου.

ΣΗΜ. γ. Εἰς ἀπάσας τὰς σημασίας τῆς ἡ πρόθεσις de φαίνεται ὡς ἀποτελοῦσα ἀπλῶς γενικὴν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τὸ ὅποιον συνοδεύει, ὡς du pain, τὸ ὅποιον σημαίνει καὶ τοῦ ἄρτου καὶ ἀπὸ τὸν ἄρτον καὶ περὶ τοῦ ἄρτου, κτλ. de pain ἄρτου ἀπὸ ἄρτον, περὶ ἄρτου, κλ.

Δ'. Ἄοριστως.

α. Ἀρσερικόν.

Ἐν. un livre βιβλίον, γεν. d' un livre, δοτ. à un livre, αἰτ. un livre.

Πληθ. ὄν. des livres, γεν. de livres, δοτ. à des livres, αἰτ. des livres.

Ἐν. ὄν. une femme ἡ γυνή, γεν. d' une femme, δοτ. à une femme, αἰτ. une femme.

Πληθ. ὄν. des femmes, γεν. de femmes, δοτ. à des femmes, αἰτ. des femmes.

Ἐν. ὄν. un héros ἥρωας, γεν. d' un héros κλ.

Πληθ. ὄν. des héros, γεν. des héros κτλ.

Ἐν. ὄν. une héroïne ἡρώις, γεν. d' une héroïne κτλ.

Πληθ. ὄν. des héroïnes, γεν. d' héroïnes κλ.

Ἐν. ὄν. un arbre δένδρον, γεν. d' un arbre, κτλ.

Πληθ. ὄν. des arbres, γεν. d' arbres κτλ.

Ἐν. ὄν. une arithmétique ἀριθμητικὴ, d' une arithmétique, κτλ.

Πληθ. ὄν. des arithmétiques, γεν. d' arithmétiques κτλ.

ΣΗΜ. Εἰς ἀρνητικὰς προτάσεις ἀντὶ τοῦ un. une τίθεται συνήθως ἡ πρόθεσις de εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν, ὡς: je n' ai pas de grammaire δὲν ἔχω γραμματικὴν, il n' y a pas de maison δὲν ὑπάρχει οἰκία.

Πολλάκις συνλλάσσεται τὸ ἀόριστον μετὰ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ἀνολόγως τῆς ἐννοίας, καθὼς j' ai un boeuf ἔχω βοῦν, δηλαδὴ ἓνα βοῦν, j' ai du boeuf ἔχω βοῦν, δηλαδὴ μέρος ἤτοι κρέας βοός.

6. ΠΕΡΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ.

1. Περὶ γένους τῶν οὐσιαστικῶν.

1. Διὰ τῆς πείρας μόνον δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν ἀσφαλῶς τὸ γένος τῶν πλείστων οὐσιαστικῶν· τὸν δὲ λόγον δὲν δύναται τις πάντοτε νὰ ἀνεύρῃ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς οὔτε εἰς τὴν σημασίαν οὔτε εἰς τὴν μορφήν τῆς λέξεως. Ἐν γένει ὅμως

2. Ἀρσενικὰ εἶνε· 1 τὰ εἰς ἄρρεν γένος ἀνήκοντα· 2 τὰ τῶν μηνῶν, τῶν ὥρῶν τοῦ ἔτους, τῶν ἡμερῶν τοῦ μηνός καὶ τῆς ἐβδόμαδος· 3 τὰ τῶν μετάλλων· 4 τὰ τῶν δένδρων, πλὴν τινῶν ἐξαίρεσεων· 5 τὰ τῶν ἐπιθέτων καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου ὅταν λαμβάνονται ἀντὶ οὐσιαστικῶν· 6 τὰ τῶν βασιλειῶν, ἐπικρατειῶν, ἐπαρχιῶν, τὰ μὴ λήγοντα εἰς ε ἄφωνον· 7 ἐν γένει τὰ μὴ λήγοντα εἰς ε ἄφωνον.

3. Θηλυκὰ δέ· 1 τὰ εἰς θῆλυ γένος ἀνήκοντα· 2 τὰ πλεῖστα τῶν δηλούντων ἀρετάς, κακίας, ποιότητος, πάθη, καὶ ἐν γένει τὰ ἀφηρημένα κ.τ.λ. 3· ἐν γένει τὰ εἰς ε ἄφωνον λήγοντα καὶ μάλιστα ὅταν ἔχουσι πρὸ τοῦ ε ἄλλο φωνῆν· 4 τὰ εἰς τίε καὶ τὰ πλεῖστα τῶν τὰ εἰς τέ, eur, son ἢ zon καὶ ion.

2. Περὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν οὐσιαστικῶν.

1. Τὰ οὐσιαστικὰ σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν διὰ προσλήψεως ἑνός s· ὡς livre βιβλίον, livres βιβλία· maison οἰκία, maisons οἰκίαι.

2. Τὰ εἰς s, x, z λήγοντα μένουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀμετάβλητα· héros ἥρωες καὶ ἥρωες, époux σύζυγος καὶ σύζυγοι, nez ρίς, καὶ ρίνες.

3. Τὰ εἰς eau, au, eu, προσλαμβάνουσιν x ἀντὶ s, chapeau, πῆλος chapeaux πῆλοι· ἐξαίρεται τὸ landau δίφρος, τὸ ὅποιον προσλαμβάνει s, landaus.

4. Τὰ εἰς al τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux· cheval ἵππος, chevaux ἵπποι· τινὰ ὅμως προσλαμβάνουσιν s, ὡς τὸ bal χορός, chacal θῶς κ.τ.λ.

5. Τινὰ τῶν εἰς ou, προσλαμβάνουσιν x ἀντὶ s, τινὰ δὲ τῶν εἰς ail, τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux· hibou γλαυῆς, hiboux γλαυῆκες· travail ἐργασία, travaux ἐργασίαι.

6. Ὅλως ἀνόμαλα εἶναι· ciel οὐρανός, cieux οὐρανοί· aïeul πάππος καὶ ἐν γένει προπάτωρ aïeux προπάτορες· œil ὀφθαλμός, yeux ὀφθαλμοί· ail σκόρδον au'x, καὶ ἐνίοτε ails σκόρδα.

ΣΗΜ. Τὰ τρία πρῶτα ἀνόμαλα καὶ τὸ οὐσιαστικὸν travail ἔχουσι καὶ ἕτερον ἐνικὸν σχηματιζόμενον διὰ τῆς προσλήψεως τοῦ s, ἀλλὰ τότε ταῦτα

ἀλλάσσοις καὶ τὴν σημασίαν· τὸ δὲ aiceul ἔχει καὶ ὀμαλὸν πληθ. aiceuis, ὅταν σημαίνῃ τοὺς πάππους.

7. ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

1. Περὶ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιθέτων.

1. Τῶν ἐπιθέτων ὁ πληθυντικὸς σχηματίζεται ὡς καὶ τῶν οὐσιαστικῶν. Τὸ ἐπίθετον ὅμως bleu κυανοῦς προσλαμβάνει s ἀντὶ X' ὡσαύτως τῶν εἰς al πολλὰ προσλαμβάνουσιν s ἀντὶ νὰ τρέπωσι τὴν κατάληξιν εἰς aux.

2. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἐπιθέτων.

1. Τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται προσθέσει ἐνός e ἄφωνου εἰς τὸ ἀρσενικόν, καθὼς grand μέγας, grande μεγάλη, gai φειδρός, gaie φειδρά.

Ἐξαιροῦνται·

1. Τὰ εἰς e ἄφωνον λήγοντα, ἅτινα δὲν προσλαμβάνουσιν ἄλλην κατάληξιν, ὡς aimable ἐράσμιος καὶ ἐρασμία honnête τίμιος καὶ τιμία.

2. Τὰ εἰς er, ἅτινα τονίζουσι μὲ βαρεῖαν ταύτην τὴν κατάληξιν καὶ προσλαμβάνουσιν e ἄφωνον· fier ὑπερήφανος, fière, ἢ ὑπερήφανος.

3. Τὰ εἰς et, el, eil, en, καὶ τινε ἄλλα, ἅτινα διπλασιάζουσι τὸ τελικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσιν e ἄφωνον, ὡς muet ἄλαλος, muette ἢ ἄλαλος· maternel μητρικός, maternelle μητρική· pareil ὅμοιος, pareille ὁμοία· européen εὐρωπαϊκός, européenne εὐρωπαϊκή· πλὴν τινῶν εἰς et τονιζόντων μὲ βαρεῖαν τὴν κατάληξιν ταύτην· οἷον complet τέλειος, complète τελείας· secret μυστικός, secrète μυστική.

4. Τὰ εἰς f τρέποντα τὸ f εἰς v καὶ προσλαμβάνοντα e ἄφωνον· vif ζωηρός, vive ζωηρά.

5. Τὰ εἰς x καὶ τὰ πλεῖστα τῶν εἰς eur (x) τρέποντα τὸ ληκτικὸν σύμφωνον εἰς s καὶ προσλαμβάνοντα e ἄφωνον, heureux εὐτυχής, heureuse εὐτυχής· parleur πολύλογος, parleuse ἢ πολύλογος.

ΣΗΜ. α'. Εὐάριθμά τινα τῶν εἰς eur μεταβάλλουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς eresse· vengeur ἐκδικητής, vengeresse· pécheur ἁμαρτωλός, pécheresse· ἄλλα δὲ προσλαμβάνουσι μόνον e ἄφωνον· supérieur ἀνώτερος, inférieur κατώτερος, meilleur βελτίων κ.τ.λ.

(α) Ταῦτα τὰ εἰς eur προέρχονται ἐξ ἐνεργητικῆς μετοχῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως ant εἰς eur· menteur ψεύστης, menteuse, ἐκ τῆς μετοχῆς mentant τοῦ ῥήματος mentir.

ΣΗΜ. 6'. Τὰ εἰς *teur*, ἄτινά εἰσι μᾶλλον οὐσιαστικά ἢ ἐπίθετα (α) μεταβάλλουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς *trice*· *lecteur* ἀναγνώστης *lectrice*.

3. Ἐπίθετα ἔχοντα διπλοῦν ἑνικὸν εἰς τὸ ἀρσενικὸν γένος.

ἑνικ. ἀρσ. πρὸ συμφ. Πληθοντ.	ἀρσ. πρὸ φωνήεντ.	Θηλυκόν.
ἢ ἡ δασείος ἔξ	ἢ ἡ ἀφώνου,	
οὗ καὶ ὁ πληθυντικός.	ἔξ οὗ καὶ τὸ θηλυκόν.	
<i>beau</i> ὠρχτός	<i>beaux</i>	<i>bel</i> <i>belle</i> .
<i>nouveau</i> νέος	<i>nouveaux</i>	<i>nouvel</i> <i>nouvelle</i> .
<i>vieux</i> παλαιός	<i>vieux</i>	<i>vieil</i> <i>vieille</i> .
<i>fou</i> ἄφρων	<i>fous</i>	<i>fol</i> <i>folle</i> .
<i>mou</i> μαλακός	<i>mous</i>	<i>mol</i> <i>molle</i> .

Ἐνώμαλα ἐπίθετα.

<i>bénin</i> πρῶτος	<i>bénigne</i>	<i>grec</i> ἑλληνικός	<i>grecque</i>
<i>blanc</i> λευκός	<i>blanche</i>	<i>long</i> μακρὸς	<i>longue</i>
<i>caduc</i> γηραλέος	<i>caduque</i>	<i>malin</i> πονηρὸς	<i>maligne</i>
<i>doux</i> γλυκὺς	<i>douce</i>	<i>public</i> δημόσιος	<i>publique</i>
<i>faux</i> ψευδής	<i>fausse</i>	<i>roux</i> πυρρός	<i>rousse</i>
<i>favori</i> ἀγαπητός	<i>favorite</i>	<i>sec</i> ξηρὸς	<i>sèche</i>
<i>frais</i> δροσερὸς	<i>fraiche</i>	<i>tiers</i> τρίτος	<i>tierce</i>
<i>franc</i> εἰλικρινής	<i>franche</i>	<i>turc</i> τουρκικὸς	<i>turque</i>
<i>franc</i> φραγκικὸς	<i>franque</i>		

5. Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

1. Τὰ συγκριτικὰ σχηματίζονται διὰ τῶν μορίων *plus* (μᾶλλον), *moins* (ἥττον), *aussi* (τασοῦτον), τὰ ὅποια προτασσόμενα τῶν πιθέτων, ἐκφράζουσι τὴν ὑπεροχὴν, τὴν μείωσιν καὶ τὴν ἰσότητα. Ὁ δὲ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως δηλοῦται προτασσόμενου τοῦ συνδέσμου *que* ἢ (παρά), οὐδέποτε διὰ δὲ γενικῆς ὡς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ.

Ἐστὶ ἡ οἰκία εἶναι ὠραιοτέρα τῆς ἄλλης. *cette maison est plus belle que l'autre*
 — — — — — ἥττον τῆς ἄλλης ὠραία — — — — — *moins* — —
 — — — — — τασοῦτον ὠραία ὅσον ἡ ἄλλη — — — — — *aussi* — —

Ἐξ αἰρ. *bon* καλὸς ἔχει συγκριτικὸν ὑπεροχῆς *meilleur*.

mauvais κακὸς — — — — — *pire* καὶ *plus mauvais*.

petit μικρὸς — — — — — *moindre* καὶ *plus petit*.

ΣΗΜ. Τὰ ἐπιρρήματα σχηματίζουσι τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν ὅπως τὰ ἐπίθετα. Ἐξαιροῦνται. *bien* καλῶς συγκριτ. *mieux*.

mal κακῶς — — — — — *pis* καὶ *plus mal*.

peu ὀλίγον — — — — — *moins*

(α) Ταῦτα δὲν προέρχονται ἐκ ὀνόματος.

2. Τὰ συγκριτικὰ τὰ σχηματιζόμενα διὰ τοῦ plus λέγονται συγκριτικὰ ὑπεροχῆς (comparatifs de supériorité), τὰ δὲ σχηματιζόμενα διὰ τοῦ moins συγκριτικὰ μειώσεως (comparatifs d'infériorité), καὶ τὰ σχηματιζόμενα διὰ τοῦ aussi συγκριτικὰ ἰσότητος (comparatifs d'égalité).

3. Καὶ τὰ ὑπερθετικὰ εἶνε δύο εἰδῶν, ὑπερθετικὰ ἀπόλυτα (superlatifs absolus) ὑπερθετικὰ σχετικὰ (superlatifs relatifs).

4. Τὰ ἀπόλυτα ὑπερθετικὰ ἐκφράζουσι τὴν ὑπέρθεσιν ἀσχέτως καὶ ἀπολύτως, καὶ σχηματίζονται προτασσομένου τοῦ ἐπιρρηματος très ἄγαν, ἢ ἄλλου τινὸς συνωνύμου, καθὼς fort σφόδρα, parfaitement λίαν, κτλ. ἐκτὸς τοῦ beaucoup πολύ.

5. Τὰ σχετικὰ ὑπερθετικά, ἐκφράζοντα τὴν ὑπέρθεσιν σχετικῶς καὶ συγκριτικῶς πρὸς ἄλλα, σχηματίζονται ἐκ τῶν συγκριτικῶν τῆς ὑπεροχῆς ἢ τῆς μειώσεως, προτασσομένου τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου ἢ κτητικοῦ ἐπιθέτου.

Ὁ δικαιοτάτος τῶν ἀνθρώπων, — le plus juste des hommes.

Τὸ ὠραιότερον μου ἄνθος, — ma plus belle fleur.

Ὁ ἥτιον αὐστηρὸς τῶν ἀνθρώπων, — le moins sévère des hommes.

Αὕτη ἡ οἰκία εἶναι εὐρυτάτη, — cette maison est très vaste.

8. ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ.

1. Τὰ ἀριθμητικὰ διακρίνονται εἰς ἐπίθετα, οὐσιαστικὰ καὶ ἐπιρρήματα.

1. Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα (adjectifs numéraux) διακρίνονται εἰς ἀπόλυτα, τακτικά, καὶ πολλαπλασιαστικά.

α. Ἀπόλυτα.

1 un θηλ. une.

2 deux.

3 trois.

4 quatre.

5 cinq. τὸ q προφέρεται, ἀλλὰ πρὸ συμφώνου μένει ἄφωνον.

6 six προφ. σίσ. μεμονωμένον, σι πρὸ συμφ. καὶ σιξ πρὸ φων.

7 sept — σέτ. — καὶ πρὸ φων. σε πρὸ συμφ.

8 huit — τὸ ληκτ. ι. πλὴν πρὸ συμφ.

9 neuf. τὸ f δὲν προφ. πρὸ συμφ. πρὸ φων. δὲ προφ. β.

10 dix προφ. ντίσ. μεμονωμένον, ντι πρὸ συμφ. καὶ ντιξ πρὸ φων.

11 onze.

12 douze.

13 treize.

- 14 quatorze.
 15 quinze.
 16 seize.
 17 dix-sept προφ. ρτιζ-σέτ.
 18 dix-huit.
 19 dix-neuf προφ. τὸ χ ὡς ζ.
 20 vingt.
 21 vingt-et un.
 22 vingt-deux κ.τ.λ. τὸ ληκτικὸν t τοῦ vingt προφέρεται.
 30 trente, trente-et-un, trente-deux κ.τ.λ.
 40 quarante, quarante-et-un quarante-deux κ.τ.λ.
 50 cinquante, cinquante-et-un, cinquante-deux κ.τ.λ.
 60 soixante (προφέρεται σουασάντ.) — soixante-et-un, soixante-deux, κ.τ.λ.
 70 soixante-dix. Μέχρι τοῦ 80 μέτρει προσθέτων εἰς τὸ ἀριθμητικὸν soixante τὰ ἀριθμητικὰ onze, douze, κ.τ.λ. soixante-onze, soixante douze, soixante-treize, κ.τ.λ.
 80 quatre-vingts, quatre-vingt-un (τὸ t τοῦ vingt δὲν συνεκφωνεῖται).
 90 quatre-vingt-dix. Μέχρι τοῦ 100 μέτρει προσθέτων εἰς τὸ ἀριθμητικὸν quatre-vingt τὰ ἀριθμητικὰ onze, douze, κ.τ.λ. quatre-vingt-onze (τὸ t τοῦ vingt δὲν συνεκφωνεῖται), quatre-vingt-douze, κ.τ.λ.
 100 cent.
 101 cent un (δὲν συνεκφωνεῖται τὸ t.) — cent deux, κ.τ.λ.
 200 deux-cents, deux-cent-un, κ.τ.λ.
 300 trois-cents, trois cent un, κ.τ.λ.
 400 quatre-cent, κ.τ.λ.
 1000 mille.
 2000 deux mille.
 3000 trois mille κ.τ.λ.
 1,000,000 un million.
 1,000,000,000 un milliard.
 1,000,000,000,000 un trillion.
 1,000,000,000,000,000 un quadrillion, κ.τ.λ.
2. Τὰ cent καὶ vingt λαμβάνουσιν s, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἐπὶ ἀριθμὸν προηγούμενον, ὡς quatre-vingts, quatre-cents, κ.τ.λ. ὄχι δὲ καὶ ὅταν ἔπηται καὶ ἕτερον ἀριθμητικὸν ὡς quatre-vingt huit, cinq cent quatre, κ.τ.λ. οὔτε ἐπὶ χρονολογίας: τὸ ἔτος 880 l'an huit-cent quatre-vingt.
3. Τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον mille γράφεται mil ἐπὶ χρονολο-

γίαις, ἀλλὰ μόνον μέχρι τῆς δευτέρας χιλιετηρίδος. Τὸ ἔτος 1867, l'an mil huit cent soixante-sept· τὸ ἔτος 2, 000 l'an deux mille.

β'. Τακτικά.

1. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ σχηματίζονται προσθέσει ἐν τῷ τέλει τῶν ἀπολύτων τῆς καταλήξεως ième. Ἐξαίρουσινται μόνον τὰ δύο πρῶτα.

πρῶτος	premier
δεύτερος	second, ἀλλὰ καὶ deuxième
τρίτος	troisième
τέταρτος	quatrième.

ΣΗΜ. Τὸ ε ἄφρωνον τὸ εἰς τὸ τέλος τῶν ἀπολύτων ἀφαιρεῖται καὶ τὸ ληκτικὸν μεταβάλλεται εἰς ν' οἷον neuf, neuvième, quatre, quatrième.

2. Ἐπὶ τῶν συνθέτων ἀριθμῶν μόνος ὁ τελευταῖος τῆς σειρᾶς λαμβάνει τὴν κατάληξιν ième. Ὁ ἑκατοστὸς εἰκοστὸς δεύτερος le cent-vingt- deuxième.

γ'. Πολλαπλασιαστικά.

ἀπλοῦς	simple	εἰκοσαπλοῦς	vingtuple
διπλοῦς	douple	τριακονταπλοῦς	trentuple
τριπλοῦς	triple	ἑκατονταπλοῦς	centuple.
τετραπλοῦς	quadruple	Ἐλλειπόντων τῶν ἄλλων πολλαπλασιαστικῶν, λέγουσι	neuf, onze, douze... fois plus grand,
πενταπλοῦς	quintuple		
ἕξαπλοῦς	sextuple		
ἑπταπλοῦς	septuple		
ὀκταπλοῦς	octuple	κάκις, δωδεκάκις... μεγαλύτερος,	
δεκαπλοῦς	décuple	πολυαριθμότερος.	

2. Ἀριθμητικὰ οὐσιαστικά.

1. Τὰ ἀριθμητικὰ (substantifs numéraux) διαίρουσινται εἰς κλασματικά καὶ περιληπτικά.

α. κλασματικά.

Τὰ κλασματικά σχηματίζονται ὡς καὶ τὰ τακτικά, πλὴν τῶν τριῶν πρώτων.

τὸ ἕμισυ	le moitié
τὸ τρίτον	le tiers
τὸ τέταρτον	le quart
τὸ πέμπτον	le cinquième κ.τ.λ.

ΣΗΜ. Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὸ οὐσιαστικὸν moitié μὲ τὸ ἐπίθετον demi (ἕμισυς, εἰα, υ).

β'. Περιληπτικά.

μονάς	unité	δεκαπεντάς	quinzaine	soixantaine
δυάς	double		vingtaine	centaine
ὀγδοάς	huitaine		trentaine	millier.
δεκάς	dixaine		quarantaine	Τὰ ἄλλα ἀνα-
δωδεκάς	douzaine		cinquantaine	πληροῦνται διὰ
				τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν.

3. Ἀριθμητικά ἐπιρρήματα.

1. Τὰ ἐπιρρήματα (substantifs numéraux) τὴν πᾶξιν σημαίνοντα σχηματίζονται προσθέσει εἰς τὸ θηλυκὸν τῶν τακτικῶν ἐπιθέτων τῆς συλλαβῆς *ment* ὡς *Premièrement, secondement*, κ.τ.λ.

2. Ἀντὶ τῶν τακτικῶν τούτων μεταχειρίζονται πολλάκις οἱ Γάλλοι τὰ λατινικὰ *primo, secundo, tertio, quarto, quinto, sexto*, κτλ.

3. Ἐπιρρήματα τὸ ποσάκις ἐκφράζοντα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν γαλλικὴν, ἀντ' αὐτῶν δὲ μεταχειρίζονται τὴν λέξιν *fois* φορά, προτασσομένων τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν, ὡς εἰς τὴν καθωμιλημένῃν ἑλληνικῇν· ἅπαξ *une fois*
 δις *deux fois*
 τρίς *trois* — κ.τ.λ.

ΣΗΜ. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά εἶνε ἐν χρήσει ἀντὶ τῶν τακτικῶν 1 μετὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ὅταν ὀρίζεται ἡ σειρά τῶν ὁμωνύμων βασιλέων πριγκίπων, κτλ. καὶ τότε ὁ ἀριθμὸς γράφεται διὰ βρωμαϊκῶν ψηφίων· Ἐρρίκος ὁ τέταρτος *Henri IV* (*quatre*)· Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος, *Luis XIV* (*quatorze*)· 2 ἐπὶ τῆς μηνολογίας τὴν εἰκοστὴν Μαρτίου *le vingt Mars*· 3 ἐπὶ τῶν ὥρων τῆς ἡμέρας, ὅτε καὶ προστίθεται μετὰ τὸ ἀριθμητικὸν ἡ λέξις *heure* (ώρα) τὴν 10ην τῆς πρωίας *à dix heures du matin*.

9. ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

1. Αἱ ἀντωνυμίαι τῆς γαλλικῆς γλώσσης διαίρουσιν εἰς προσωπικάς, κτητικάς, δεικτικάς, ἀναφορικάς, ἐρωτηματικάς καὶ ἀορίστους.

Α'. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι (*pronoms personnels*).

			ἐνικός.			
	ἀ. πρόσωπον.		β'. πρόσωπον.		γ'. πρόσωπον.	
Ὄνομ.	moi ἐγώ	toi σύ		lui αὐτός	elle αὐτή	
Γεν.	de moi ἐμοῦ	de toi σοῦ		de lui αὐτοῦ	d' elle αὐτῆ	
Δοτ.	à moi ἐμοί	à toi σοί		à lui αὐτῷ	à elle αὐτῇ	
Αἰτ.	moi, ἐμέ.	toi σέ.		lui αὐτόν	elle αὐτήν.	

Πληθυντικοί.

Ὅν.	nous	ἡμεῖς	vous	ὑμεῖς (σεῖς)	eux	αὐτοὶ	elles	αὐταὶ
Γεν.	de nous	ἡμῶν	de vous	ὑμῶν	d'eux	αὐτῶν	d'elles	αὐτῶν
Δοτ.	à nous	ἡμῖν	à vous	ὑμῖν	à eux	αὐτοῖς	à elles	αὐταῖς
Αἰτ.	nous	ἡμᾶς.	vous	ὑμᾶς (σᾶς).	eux	αὐτούς.	elles	αὐτάς.

1. Ἐκτὸς τῶν κυρίως προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, αἱ ὁποῖαι λέγονται ἀπόλυτοι (absolus), ὑπάρχουσιν ἀντὶ τούτων καὶ ἄλλοι τύποι μετὰ ῥημάτων εὐχρηστοί, καὶ λέγονται *συνημμένοι* (con-joints), οἱ ἐξῆς·

je ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς moi
 me ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς moi ἢ τῆς δοτικῆς à moi.
 tu ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς toi
 te ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς toi ἢ τῆς δοτικῆς à toi.
 il ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς lui.
 ils ἀντὶ τῆς πληθ. ὀνομαστικῆς eux.
 le ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς lui.
 la ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς elle.
 les ἀντὶ τῆς πληθ. αἰτιατικῆς eux καὶ elles.
 leur ἀντὶ τῆς πληθ. δοτικῆς à eux καὶ à elles.

2. Καὶ τινες τῶν ἀπολύτων προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, κατὰ τινὰς περιστάσεις μόνον μετὰ ῥημάτων εἶνε εὐχρηστοί καὶ λέγονται τότε *συνημμένοι*· εἶνε δ' αἱ ἐξῆς·

moi ὅταν ᾖ ἀντὶ δοτικῆς à moi.
 nous ἀντὶ à nous.
 toi ἀντὶ à toi.
 vous ἀντὶ à vous.
 lui ἀντὶ à lui ἢ à elle.

3. Μεταξὺ τῶν *συνημμένων* κατατάσσονται καὶ αἱ λέξεις en καὶ y, ὅταν ᾖ ἀντὶ προσωπικῆς ἀντωνυμίας· ἀλλ' ὅμως σημειώτεον ὅτι πάντοτε ἢ μὲν en ἐμπεριέχει κατ' ἔννοιαν τὴν πρόθεσιν de ἢ δὲ y τὴν πρόθεσιν à· ὡς as tu des livres ἔχεις βιβλία, j' en ai ἢ j' ai d' eux ἔχω (τινὰ) αὐτῶν ἢ ἐξ αὐτῶν· avez-vous répondu à la lettre ἀπηντήσατε εἰς τὴν ἐπιστολήν, j'y a répondu ἢ j'ai répondu à elle ἀπήντησα εἰς αὐτήν.

4. Ἐν τῇ γαλλικῇ ὑπάρχει καὶ αὐτοπαθῆς ἀντωνυμία (pronom réfléchi), ἣτις κατατάσσεται μετὰ τῶν προσωπικῶν, ἢ soi ἑαυτόν, ἑαυτήν, ἑαυτούς, ἑαυτάς, τρίτου προσώπου παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ· ἀντίστοιχος δ' αὐτῆς *συνημμένη* εἶνε ἢ se, ἢ ὁποῖα τίθεται μετὰ τῶν ῥημάτων ἀντὶ τῆς soi ἢ à soi ὥστε ἢ se εἶνε ἄλλοτε μὲν αἰτιατικῆ, ἄλλοτε δὲ δοτικῆ.

5. Ἐκ τῶν ἀπολύτων προσωπικῶν ἢ καὶ τῆς αὐτοπαθοῦς σχηματίζονται καὶ σύνθετοι προσωπικαὶ ἢ αὐτοπαθεῖς μετὰ τοῦ ἐπιθέτου *même* ἴδιος, ὡς ἐξῆς· *moi-même* ἐγὼ αὐτὸς ἐγὼ ὁ ἴδιος, *nous-mêmes* ἡμεῖς αὐτοὶ ἢ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, *toi-même, lui-même, soi-même*, κτλ.

6. Ὄταν ἡ συνημμένη ἀντωνυμία *le* ἀναφέρηται εἰς ἐπίθετον ἢ μετοχὴν ἢ καὶ εἰς ὀλόκληρον πρότασιν εἶνε μᾶλλον δεικτικὴ ἀντωνυμία εἰς ἔννοιαν γένους οὐδετέρου· ὡς *êtes-vous malade* εἴσθε ἀσθενής; *je le suis = je suis lui =* εἶμαι αὐτό, ἦτοι τοῦτο, κτλ.

7. Καὶ ἡ *en* καὶ ἡ *y* εἶνε πολλάκις μᾶλλον δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι, ἡ μὲν *en* ἀντὶ *de cela*, ἡ δὲ *y* ἀντὶ *à cela* συχνότατα δὲ καὶ ἐπιρρήματα ἡ μὲν ἀντὶ *de là* ἢ *d'ici* ἡ δὲ ἀντὶ *là* ἢ *ici*.

Β'. Κτητικὰ ἐπίθετα καὶ ἀντωνυμίαι.

1. Μεταξὺ τῶν λέξεων τῶν παραστατικῶν κτήσεως, δείξεως, ἐρωτήσεως, κ.τ.λ. αἱ μὲν συνοδεύουσαι πάντοτε οὐσιαστικὸν λέγονται ἐπίθετα, (*adjectifs possessifs*), αἱ δὲ ἐκφερόμεναι μόνχα λέγονται ἀντωνυμίας (*pronoms possessifs*).

α. Κτητικὸν ἐπίθετον.

ἐπὶ ἑνὸς κτήματος.		ἐπὶ πολλῶν κτημάτων.	
δι' ἓνα κτήτορα ἐπὶ κτήματος ἀρσεν	θηλ.	διὰ πολλοῦς κτήτ. ὅποτον καὶ ἂν ἦνε τὸ γέν. τοῦ κτήμ.	δι' ἓνα κτήτ. ὅποτον καὶ ἂν ἦνε τὸ γέν. ὅποτον καὶ ἂν ἦνε τὸ γέν. τῶν κτημ.
ἀ. πρ. <i>mon</i>	<i>ma</i>	<i>notre</i>	<i>mes</i>
β'. πρ. <i>ton</i>	<i>ta</i>	<i>votre</i>	<i>tes</i>
γ'. πρ. <i>son</i>	<i>sa</i>	<i>leur.</i>	<i>ses</i>
			<i>nos</i>
			<i>vos</i>
			<i>leurs.</i>

β. Κτητικὴ ἀντωνυμία.

α. Ἐπὶ ἑνὸς κτήματος.

δι' ἓνα κτήτορα ἐπὶ κτήμ.		διὰ πολλοῦς κτήτορας ἐπὶ κτήμ.	
ἀρσ.	θηλ.	ἀρσ.	θηλ.
ἀ. πρ. <i>le mien</i>	<i>la mienne</i>	<i>le nôtre</i>	<i>la nôtre</i>
β'. πρ. <i>le tien</i>	<i>la tienne</i>	<i>le vôtre</i>	<i>la vôtre</i>
γ'. πρ. <i>le sien</i>	<i>la sienne</i>	<i>le leur.</i>	<i>la leur.</i>

β. Ἐπὶ πολλῶν κτημάτων.

δι' ἓνα κτήτορα ἐπὶ κτήμ.		διὰ πολλοῦς κτήτορας ὅποτον καὶ ἂν ἦνε τὸ γένος τῶν κτημ.	
ἀρσ.	θηλ.		
<i>les miens</i>	<i>les miennes</i>	<i>les nôtres</i>	
<i>les tiens</i>	<i>les tiennes</i>	<i>les vôtres</i>	
<i>les siens</i>	<i>les siennes.</i>	<i>les leurs.</i>	

1. Τὸ ἄρσεν. *mon, ton, son* τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου εἶνε ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ, ὅταν τὸ θηλυκὸν ὄνομα ἀρχῆται ἀπὸ φωνήεντος ἢ *h* ἀφώνου· *mon âme* ἢ *ψυχὴ μου*, καὶ οὐχὶ *ma âme*· *mon habitation* ἢ *κατοικία μου*, καὶ οὐχὶ *ma habitation*.

2. Τὸ κτητικὸν ἐπίθετον ἐκφέρεται πάντοτε ἀνδροθως καὶ προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθέτου ἀναφερομένου εἰς τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν, πλὴν τοῦ ἐπιθέτου *tout*· ὁ *ἄραιός μου ἵππος, mon beau cheval*· ὅλα μου τὰ κτήματα, *toutes mes propriétés*. Ἐπαναλαμβάνεται δὲ πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ· ὁ πατήρ, ἢ μήτηρ, οἱ ἀδελφοί καὶ ἀδελφαί μου *mon père, ma mère, mes frères et mes sœurs*.

γ. Γύμνασμα ἐπὶ τῶν κτητικῶν.

2. Τὸ δεικτικὸν καὶ τὸ κτητικὸν ἐπίθετον δὲν δύναται νὰ συνυπάρχωσι πρὸ τοῦ αὐτοῦ οὐσιαστικοῦ· ὅθεν ἡ φράσις, *τοῦτο τὸ βιβλίον μου* θὰ μεταφρασθῇ *mon livre* ἢ *ce livre*.—

Ὁ πατήρ μου καὶ ὁ ἰδιός σου	<i>mon père et le tien.</i>
— σου — — του	<i>ton — — le sien.</i>
— του — — μου	<i>son — — le mien.</i>
— μας — — σας	<i>notre — — le vôtre.</i>
— σας — — των	<i>votre — — le leur.</i>
— των — — μας	<i>leur — — le nôtre</i>
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ ἰδιοί σου	<i>mes amis et les tiens.</i>
— σου — — του	<i>tes — — les siens.</i>
— του — — μου	<i>ses — — les miens.</i>
— μας — — σας	<i>nos — — les vôtres.</i>
— σας — — των	<i>vos — — les leurs.</i>
— των — — μας	<i>leurs — — les nôtres.</i>
Ἡ μήτηρ μου καὶ ἡ ἰδική σου	<i>ma mère et la tienne.</i>
— σου — — του	<i>ta — — la sienne.</i>
— του — — μου	<i>sa — — la mienne.</i>
— μας — — σας	<i>notre — — la leur.</i>
— σας — — των	<i>votre — — la leur.</i>
— των — — μας	<i>leur — — la nôtre.</i>
Αἱ ἀδελφαί μου καὶ αἱ ἰδικαί σου	<i>mes sœurs et les tiennes.</i>
— σου — — του	<i>tes — — les siennes.</i>
— του — — μου	<i>ses — — les miennes.</i>
— μας — — σας	<i>nos — — les vôtres.</i>
— σας — — των	<i>vos — — les leurs.</i>
— των — — μας	<i>leurs — — les nôtres.</i>

ΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ.

Δεικτικὸν ἐπίθετον.

ἐνικός.

πληθυντικός.

ἄρσ. ce πρό συμφ. cet πρό φωνήεντος. ces διὰ τὰ δύο γένη.
θηλ. cette.

Τὸ ἐπίθετον τοῦτο εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ προσεχοῦς καὶ ἐπὶ πρώτῳ δείξεως, ἀλλ' ἂν ἡ σαφήνεια ἀπαιτῆται νὰ ὀρίσωμεν ἀκριβῶς τὴν σχετικὴν θέσιν τῶν δεικνυομένων ἀντικειμένων, προστίθεται κατόπιν τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ μὲν τὴν προσεχῆ δεξιὴν τὸ μόριον ci, διὰ δὲ τὴν πόρρω δεξιὴν τὸ μόριον là. Καὶ τὰ δύο ἐνοῦνται μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ γράμμης.

ἐνικός.

ἄρσ.

θηλ.

Cet homme-ci ὁ ἄνθρωπος οὗτος. cette femme-ci ἡ γυνὴ αὕτη.
Cet homme-là ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. cette femme là ἡ γυνὴ ἐκεῖνη.

πληθυντικός.

ἄρσ.

θηλ.

Ces hommes-ci οἱ ἄνδρες οὗτοι. ces femmes-ci αἱ γυναῖκες αὗται.
Ces hommes là οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι. ces femmes-là αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι.

Τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἐκφέρεται πάντοτε ἀνάρθως, καὶ προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθέτου ἀναφερομένου εἰς τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν, πλὴν τοῦ ἐπιθέτου ἀναφερομένου εἰς τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν, πλὴν τοῦ ἐπιθέτου tout. Τοῦτο τὸ ὡραῖον ἄνθος, cette belle fleur. Ὅλα ταῦτα τὰ ὡραῖα ἄνθη, toutes ces belles fleurs.—Ἐπαναλαμβάνεται δὲ πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ.

Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον ce, ἐὰν δὲν συνοδεύῃ ὄνομα, εἶναι ἀντωνυμία δεικτική, καὶ τότε δὲν ἔχει θηλυκὸν γένος, οὔτε πληθυντικὸν ἀριθμὸν, καὶ πρὸ φωνήεντος δὲν λαμβάνει t, ἀλλὰ ἐκθλίβεται, καθὼς c' est mon père (οὔτος) εἶνε ὁ πατὴρ μου· ce sont mes amis (οὔτοι) εἶναι οἱ φίλοι μου c' est ma mère (αὕτη) εἶνε ἡ μήτηρ μου.

Δεικτικὴ ἀντωνυμία.

ἐπὶ προσεχοῦς δείξεως.

ἐπὶ πόρρω δείξεως.

ἐνικός πληθυντ.

ἐνικός πληθυντ.

ἄρσ. celui-ci οὗτος ceux-ci οὔτοι	celui-là ἐκεῖνος ceux-là ἐκεῖνοι
θηλ. celle-ci αὕτη celles-ci αὗται	celle-là ἐκεῖνη celles-là ἐκεῖναι
οὐδ. ceci ἢ ça τοῦτο (τὸ πρᾶγμα).	cela ἢ ça ἐκεῖνο (τὸ πρᾶγμα).

Παρατηρητέον ὅτι τὸ οὐδέτερον γένος διασώζεται εἰς τὴν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν καὶ εἰς τινὰς ἄλλας, προκειμένου περὶ ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς πράγμα τι ἀόριστον, ἢ κατ' ἀναφορὰν πρὸς ἔννοιάν τινα. Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο (τὸ πρᾶγμα); *comment appelle-t-on ceci ἢ cela?* Ἀληθεύει ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ ὁ φίλος σου;—πιστεύω ὅτι δὲν ἀληθεύει. *Est-il vrai que votre ami partira?*—*Je crois que cela n'est pas vrai.*

Τὸ *ceci* καὶ *cela* τίθενται πολλάκις τὸ ἐν ἀντὶ τοῦ ἄλλου, τὸ δὲ *ça* λέγεται μόνον ἐν τῇ οἰκιακῇ ὁμιλίᾳ.

Ἐὰν ἀκολουθῇ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἢ ἡ πρόθεσις *de* ἀμέσως μετὰ τὰς δεικτικὰς ἀντωνυμίας, ἀποκόπτεται τὸ *ci* καὶ τὸ *là*, καθὼς *celui de mon père* ἐκεῖνος τοῦ πατρὸς μου ἦτοι ὁ τοῦ πατρὸς μου, κτλ.

Ἄναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

α.

Κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ

Ὅν. *qui*, ὅς, ἡ, ὅ, ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, τὸ ὁποῖον.—
ἐπὶ προσωπ. καὶ ἐπὶ πραγμάτων.

Γεν. *de qui* } ἐπὶ προσώπων μόνον.
Δοτ. *à qui* }

Αἰτ. *que*, ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον ἐπὶ προσ. καὶ ἐπὶ πραγμάτων.

qui ὡς συμπλήρωμα προθέσεως, ἐπὶ προσώπων μόνον. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁμιλεῖτε, *l'homme, avec qui vous parlez.*

β.

ἐνικός.

πληθυντικός.

ἀρσ.

θηλυκ.

ἀρσ.

θηλ.

Ὅνομ. *lequel* *laquelle**lesquels* *lesquelles*Γεν. *duquel* *de laquelle**desquels* *desquelles*Δοτ. *auquel* *à laquelle**auxquels* *auxquelles*Αἰτ. *lequel* *laquelle**lesquels* *lesquelles*

} ἐπὶ προσ.
καὶ ἐπὶ
πραγμάτων.

Ἐλλειπεῖς, οὐδέτερου γένους.

Γεν. *de quoi*.Δοτ. *à quoi*.

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη λέγεται κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὰς λέξεις *quel, que chose rien*, θεωρουμένας ὡς οὐδέτερου γένους, εἴτε εἶνε εἴτε μὴ ἐκπεφρασμένα. *Je n'ai pas de quoi manger, δὲν ἔχω τι (ἐκ τοῦ ὁποῖου) νὰ φάγω.*—*Voici de quoi vous amuser, ἰδοὺ τι νὰ διασκεδάσητε.*

Ἵπάρχει καὶ ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμίαν dont λίαν εὐχρ. καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων ἀντὶ πάσης ἀναφορικῆς συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ προθέσεως de, δηλαδὴ ἀντὶ de qui, de quoi, duquel, κτλ.

Ἐρωτηματικὰ ἐπίθετα καὶ ἀντωνυμῖαι.

Ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον.

ἀρσ. quel, τίς, ποῖος.

θηλ. quelle.

Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμῖαι.

ἀ.

ἐπὶ προσώπων.

Ὅν. qui? τίς;

Γεν. de qui?

Δοτ. à qui?

Αἰτ. qui?

ἐπὶ πραγμάτων, ὡς οὐδέτερον.

Ὅν. quoi? τί (πράγμα);

que? (μετὰ ῥημάτων);

Γεν. de quoi?

Δοτ. à quoi?

Αἰτ. quoi?

que? (μετὰ ῥημάτων);

Τὸ quoi τῆς ὀνομαστικῆς λέγεται μόνον ἀπολύτως καὶ σαλεύει, quelque chose remue.—Τί; quoi? Τὸ δὲ que τῆς αὐτῆς πτώσεως χρησιμεύει ὡς ὑποκείμενον ῥημάτων τινῶν que se passe-t-il? τί γίνεται; qu'y a-t-il? τί εἶναι; qu'arrive-t-il? τί συμβαίνει; qu'advint-il? τί συνέβη; κ.τ.λ. καὶ ὡς κατηγορούμενον τῶν ῥημάτων que sera-t-il? τί θὰ ἦναι; que deviendrez-vous? τί θὰ γίνητε;

Τὸ quoi τῆς αἰτιατικῆς λέγεται 1. ἀπολύτως ὅπως εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἠκούσατε, avez-vous entendu? Τί; quoi? 2. ὡς συμπλήρωμα προθέσεως μετὰ τί ἠροῦξες; avec quoi as-tu ouvert?—3. ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον εἰς τινὰς φράσεις, καθ' ἃς τίθεται μετὰ τὸ ῥήμα. Ἐξεύρετε τί; savez-vous quoi? δὲν ἤξεύρομεν τί. Nous ne savons pas quoi.—Τὸ que τῆς αἰτιατικῆς λέγεται ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον καὶ προτάσσεται τοῦ ῥήματος τί θέλετε; que voulez-vous?

Ἀντὶ τῆς qui μετὰ ῥημάτων εἰς ἔννοιαν ὀνομαστικῆς εἶναι εὐχρηστος καὶ ἡ περίφρασις qui est-ce qui, εἰς ἔννοιαν δὲ αἰτιατικῆς ἡ περίφρασις qui est ce que, ἀντὶ δὲ τῆς que ἡ περίφρασις qu'est-ce qui εἰς ἔννοιαν ὀνομαστικῆς καὶ qu'est-ce que qu'est-ce ἢ que c'est que εἰς ἔννοιαν αἰτιατικῆς.

6'.

Lequel ? laquelle ? *Τίς* ἐκ πολλῶν ὀρισμένων.

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη ἔχει ὁμοιότητά τινα μετὰ τῆς ἐλληνικῆς *πότερος*, καθότι δὲν ἐρωτᾷ γενικῶς καὶ ἀπεριόριστως. Ἡ διαφορά δὲ συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ μὲν *πότερος* σημαίνει *τίς* ἐκ τῶν δύο τῶν ὀρισμένων, ἡ δὲ *lequel* σημαίνει *τίς* ἐκ τῶν δύο ἢ τῶν πολλῶν τῶν ὀρισμένων· λέγεται δ' αὕτη καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων.

Ἄοριστα ἐπιθέτα καὶ ἀντωνυμίας.

Μεταξὺ τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ ἐπιθέτων τούτων τὰ ἀκόλουθα εἶνε κυρίως ἄξια σημειώσεως.

Ἀντωνυμίας ἐπιθέτα

On τίθεται ὡς ὑποκείμενον ἀόριστον εἰς τὰ ῥήματα, καὶ συντάσσεται μετ' ἀριθμοῦ ἐνικοῦ. λέγουσιν *on dit*.

quelqu'un, quelque τίς.

chacun chaque ἕκαστος.

quiconque quelconque ὅστιςδῆποτε, οἷοςδῆποτε, ὁποῖοςδῆποτε.

personne οὐδεὶς (ἄνθρωπος).

Τὰ ἐπίθετα *quelque* καὶ *chaque* προτάσσονται τοῦ οὐσιαστικοῦ, τὸ δὲ ἐπίθετον *quelconque* ἐπιτάσσεται πάντοτε.—
Οἷοςδῆποτε ἄνθρωπος un homme quelconque.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐπύρχουσιν εἰς τὴν γαλλικὴν τέσσαρες διαθέσεις· ἡ ἐνεργητική, ἡ παθητική, ἡ μέση καὶ ἡ οὐδέτερα.

Ἐνεργητικὰ ῥήματα καλοῦνται ὅσα εἶναι δεκτικὰ ἀμέσου ἀντικειμένου, ἥτοι εἰς αἰτιατικὴν φερομένου, καὶ οὐδέτερα τὰ μὴ δεκτικὰ τοιοῦτου ἀντικειμένου, εἴτε ἐνέργειαν ἐκφράζουσιν εἴτε κατὰστασιν, εἴτε μεταβατικὰ εἶναι εἴτε ἀμετάβατα.

Τὰ δὲ παθητικὰ καὶ τὰ μέσα διακρίνονται ὡς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἐξ ὅλων τῶν ῥημάτων τῆς γαλλικῆς μόνον τὸ *avoir* ἔχει εἶναι αὐτοτελές, δηλαδὴ σχηματίζει τοὺς χρόνους του χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκην ἄλλου ῥήματος· τὰ δὲ λοιπὰ δὲν δύνανται νὰ σχηματίσωσιν ὅλους τῶν χρόνους ἄνευ τοῦ ῥήματος *avoir* ἢ

τοῦ ῥήματος être. Ὅθεν τὰ δύο ταῦτα ῥήματα καλοῦνται βοηθητικά (auxiliaires).

Οἱ χρόνοι οἱ διὰ τῶν βοηθητικῶν σχηματιζόμενοι καλοῦνται συνθετικοί, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπλοῖ.

Τὰ ἐνεργητικά, τὰ μέσα καὶ τὰ οὐδέτερα τάσσονται διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀπλῶν χρόνων τῶν εἰς τέσσαρας συζυγίας.

Ἡ πρώτη συζυγία περιλαμβάνει ὅσα ἔχουσι τὴν ἀπαρέμφατον εἰς *er*.

Ἡ δευτέρα	—	—	—	—	εἰς	<i>ir</i> .
Ἡ τρίτη	—	—	—	—	—	<i>oir</i> .
Ἡ τετάρτη	—	—	—	—	—	<i>re</i> .

Ἐπάρχουσιν εἰς τὴν γαλλικὴν ὀκτὼ χρόνοι οἱ ἐπόμενοι.

Présent	Ἐνεστώς.
Imparfait	Παρατατικός.
Futur	Μέλλων.
Futur antérieur	Προτετελεσμένος μέλλων.
Prétérit défini	Ἄριστος (παρωχημένος ὄρισμένος).
Prétérit indéfini	Παρακείμενος (παρωχημένος ἀόριστος)
Prétérit antérieur	Προτετελεσμένος παρωχημένος.
Plus-que-parfait	Ἐπερσυντελικός.

Ἐκ τῶν χρόνων τούτων μόνος ὁ Prétérit antérieur δὲν ἔχει ἀντίστοιχον εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἀλλ' ἀναπληροῦται διὰ τῆς ὀριστικῆς ἢ τῆς μετοχῆς τοῦ ἀορίστου. Dès qu'il eut prononcé ces mots il expira, ἅμα ἀπαγγείλας ἢ ἅμα ἀπήγγειλε τὰς λέξεις ταύτας ἐξέπνευσε. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν Futur antérieur ἀπαντᾶται εἰς τὴν καθομιλουμένην· θὰ ἔχω δειπνήσει ὅταν ἔλθῃς, j'aurai diné quand vous viendrez.

Αἱ δὲ ἐγκλίσεις (modes) εἰσὶν ἕξ, αἱ ἐπόμεναι.

Indicatif	Ὅριστικὴ.
Subjonctif	Ἐπιτακτικὴ.
Conditionnel	Ἐπιθετικὴ.
Impératif	Προστακτικὴ.
Infinitif	Ἀπαρέμφατος.
Participe	Μετοχὴ.

Βοηθητικά ῥήματα.

(verbes auxiliaires).

Τὸ βοηθητικὸν avoir (ἔχειν) χρησιμεύει εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τῶν πλείστων οὐδετέρων ῥημάτων, τὸ δὲ être (εἶναι) εἰς τὸν σχηματισμὸν ὄλων τῶν χρόνων τῶν παθητικῶν καὶ τῶν συνθέτων χρόνων τῶν μέσων καὶ τινῶν οὐδετέρων ῥημάτων.

Βοηθητικὸν AVOIR.

INDICATIF.

SUBJONCTIF.

Present (ἐνεστώς.)

J'ai ἔχω

tu as

il ἢ elle a

nous avons

vous avez

ils ἢ elles ont.

Que j'aie γὰρ ἔχω

que tu aies

qu'il ἢ qu'elle ait

que nous ayons

que vous ayez

qu'ils ἢ qu'elles aient.

Imparfait (παρεπαικτός.)

J'avais εἶχον

tu avais

il ἢ elle avait

nous avions

vous aviez

ils ἢ elles avaient.

Que j'eusse γὰρ εἶχον

que tu eusses

qu'il ἢ qu'elle eût

que nous eussions

que vous eussiez

qu'ils ἢ qu'elles eussent.

Futur (μέλλω).

J'aurai θὰ ἔχω

tu auras

il ἢ elle aura

nous aurons

vous aurez

ils ἢ elles auront.

ὅμοιος τῷ ἐνεστώτι.

Futur antérieur (προτετελεσμένος μέλλω).

J'aurai eu θὰ ἔχω (πρὶν ἢ . . .)

tu auras eu

il ἢ elle aura eu

nous aurons eu

vous aurez eu

ils ἢ elles auront eu.

ὅμοιος τῷ παρακειμένῳ.

Prétérit défini (ἀόριστος).

J'eus ἔσχον.

tu eus

il ἢ elle eut

nous eûmes

vous eûtes

ils ἢ elles eurent.

ὁμοιος τῷ παρακειμένῳ.

Prétérit indéfini (παρακείμενος)

J'ai eu ἔσχηκα, ἔσχον.

tu as eu

il ἢ elle a eu

nous avons eu

vous avez eu

ils ἢ elles ont eu.

Que j'ai eu

que tu aies eu

qu'il ἢ qu'elle ait eu

que nous ayons eu

que vous ayez eu

qu'ils ἢ qu'elles aient eu.

Prétérit antérieur (παρασχημένος προτετελεισμένος).

J'eus eu

tu eus eu

il ἢ elle eut eu

nous eûmes eu

vous eûtes eu

ils ἢ elles eurent eu.

δὲν ὑπάρχει.

Plus-que-parfait (ὑπερσυντελικός)

J'avais eu

tu avais eu

il ἢ elle avait eu

nous avions eu

vous aviez eu

ils ἢ elles avaient eu.

Que j'eusse eu

que tu eusses eu

que il ἢ qu'elle eût eu

que nous eussions eu

que vous eussiez eu

qu'ils ἢ qu'elles eussent eu.

CONDITIONNEL.

Présent et Futur (ἐρεστώσ καὶ μέλλωσ).

J'aurais ἢ εἶχον (τώρα ἢ εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον).

tu aurais

il ἢ elle aurait

nous aurions

vous auriez

ils ἢ elles auraient.

Passé (παροχρημέρος).

J'aurais eu ἤ	J'eusseu ὁλ'εἶχον (τότε κατὰ
tu aurais en	tu ensses eu τὸν παρελφόντα
il ἢ elle aurait eu	il ἢ elle eût eu χρόνον)
nous aurions eu	nous eussions eu
vous auriez eu	vous eussiez eu
ils ἢ elles auraient eu.	ils ἢ elles eussent eu.

IMPERATIF.

Présent et Futur (ἐρεστώσ καὶ μέλλω).

Aie ἔχε
qu'il ἢ qu'elle ait
ayons
ayez
qu'ils ἢ qu'elles aient.

INFINITIF.

<i>Psésent</i> (ἐρεστώσ)	<i>Passé</i> (παροχρημέρος).
Avoir ἔχειν	avoir eu

PRATICIPE.

<i>Présen</i> (ἐρεστώσ)	<i>Passé</i> (παροχρημέρος).
Ayant ἔχων, ἔχουσα.	setif passif. Ayant eu eu.

Βοηθητικὸν ÊTRE.

INDICATIF

SUBJONCTIF.

Présent.

X Je suis εἶμι.	Que je sois νὲ ἤμι.
tu es	que tu sois
il ἢ elle est	qu'il ἢ qu'elle soit
nous sommes	que nous soyons
vous étiez	que vous soyez
ils ἢ elles sont.	qu'il ἢ qu'elles soient.

Imparfait

J'étais ἤμην	Que je fusse νὲ ἤμην
tu étais	que tu fusses
il ἢ elle était	qu'il ἢ qu'elle fût
nous étions	que nous fussions
vous étiez	que vous fussiez
ils ἢ elles étaient.	qu'ils ἢ qu'elles fussent.

Futur.

Je serai ὁὲ ἤμωι
 tu seras
 il ἢ elle sera
 nous serons
 vous serez
 ils ἢ elles seront.

ὁμοίως τῷ ἐνεστώτι.

Futur antérieur.

J'aurai été ὁὲ ἤμωι (πρὶν ἢ).
 tu auras été
 il ἢ elle aura été
 nous aurons été
 vous aurez été
 ils ἢ elles auront été.

ὁμοίως τῷ παρκειμένῳ.

Préterit indéfini

Je fus ὑπῆρξα, ἐστάθην, ἐγενόμην.
 tu fus
 il ἢ elle fut
 nous fumes
 vous fûtes
 ils ἢ elles furent.

ὁμοίως τῷ παρκειμένῳ.

Préterit indéfini

J'ai été ὄμ.
 tu as été
 il ἢ elle a été
 nous avons été
 vous avez été
 ils ἢ elles ont été

Que j'aie été
 que tu aies été
 ou' il ἢ qu'elle ait été
 que nous ayons été
 que vous ayez été
 qu'il ἢ qu'elles aient été.

Préterit antérieur

J'eus été
 tu eus été
 il ἢ elle eut été
 nous eûmes été
 vous eûtes été
 ils ἢ elles eurent été.

δὲν ὑπάρχει.

Plus-que-parfait

J'avais été	Que j'eusse été
tu avais été	que tu eusses été
il ἢ elle avait été	qu'il ἢ qu'elle eût été
nous avions été	que nous eussions été
vous aviez été	que vous eussiez été
ils ἢ elles avaient été	qu'ils ἢ qu'elles eussent été.

CONDITIONNEL.

Présent et Futur

Je serais	ὁὐ ἤμην (τόρως ἢ εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον).
tu serais	
il ἢ elle seraint	
nous serions	
vous seriez	
ils ἢ elles seraient.	

Passé.

J'aurais été	ἢ J'eusse été	ὁὐ ἤμην (τότε)
tu aurais été	tu eusses été	κατὰ τὸν πα-
il ἢ elle aurait été	il ἢ elle eût été	ρελθόντα
nous aurions été	nous eussions été	χρόνον).
vous auriez été	vous eussiez été	
ils ἢ elles auraient été.	ils ἢ elles eussent été	

IMPÉRATIF.

Présent et Futur.

Sois	ἔσο.
qu'ils ἢ qu'elle soit	
soyons	
soyez	
qu'ils ἢ qu'elles soient.	

INFINITIF.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>
Être εἶναι	avoir été.

PARTICIPE.

<i>Présent</i>	<i>Passé.</i>
Étant ὄν, ὄσας, ὄν. été	ayant été ὑπάρξας, σταθείς, γενόμενος.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

(Première conjugaison).

AIMER ἀγαπᾶν.

INDICATIF

J'aime ἀγαπῶ
 tu aimes
 il ἢ elle aime
 nous aimons
 vous aimez
 ils ἢ elles aiment

J'aimais ἠγάπων
 tu aimais
 il ἢ elle aimait
 nous aimions
 vous aimiez
 ils ἢ elles aimaient

J'aimerai θὰ ἀγαπῶ, θὰ ἀγαπήσω.
 tu aimeras
 il ἢ elle aimera
 nous aimerons
 vous aimerez
 ils aimeront.

Futur antérieur

J'aurai aimé θὰ ἔχω ἀγαπήσει.
 tu auras aimé
 il ἢ elle aura aimé
 nous aurons aimé
 vous aurez aimé
 ils ἢ elles auront aimé.

Prétérit défini

J'aimai ἠγάπησα.
 tu aimas
 il ἢ elle aimait
 nous aimâmes
 vous aimâtes
 il ἢ elles aimèrent.

SUBJONCTIF.

Présent

Que j'aime νὰ ἀγαπῶ, ἢ νὰ
 que tu aimes ἀγαπήσω.
 qu'il ἢ qu'elle aime
 que nous aimions
 que vous aimiez
 qu'ils ἢ qu'elles aiment

Imparfait

Que j'aimasse νὰ ἠγάπων.
 que tu aimasses
 qu'il ἢ qu'elle aimât
 que nous aimassions
 que vous aimassiez
 qu'ils ἢ qu'elles aimassent.

Futur.

ὁμοιος τῷ ἐνεστώτῳ.

ὁμοιος τῷ παρακειμένῳ.

ὁμοιος τῷ παρακειμένῳ.

Prétérit indéfini

J'ai aimé	ἠγάπησα	Que j'aie aimé	ὃς ἠγάπησα
tu as aimé		que tu aies aimé	
il ἢ elle a aimé		qu'il ἢ qu'elle ait aimé	
nous avons aimé		que nous ayons aimé	
vous avez aimé		que vous ayez aimé	
ils ἢ elles ont aimé		qu'ils ἢ qu'elles aient aimé	

Prétérit antérieur

J'eus aimé		
tu eus aimé		
il ἢ elle eut aimé		δὲν ὑπάρχει.
nous eûmes aimé		
vous eûtes aimé		
ils ἢ elles eurent aimé.		

Plus-que-parfait.

J'avais aimé	εἶχον ἀγαπήσει	Que j'eusse aimé	ὃς εἶχον
tu avais aimé		que tu eusses aimé	ἀγαπήσει
il ἢ elle avait aimé		qu'il ἢ qu'elle eût aimé	
nous avions aimé		que nous eussions aimé	
vous aviez aimé		que vous eussiez aimé	
ils ἢ elles avaient aimé.		qu'ils ἢ qu'elles eussent aimé	

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

J'aimerais	ὃς ἠγάπων (τώρα ἢ εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον).
tu aimerais	
il ἢ elle aimerait	
nous aimerions	
vous aimeriez	
ils ἢ elles aimeraient	

Passé.

J'aurais aimé	ἢ	J'eusse aimé	ὃς εἶχον ἀγα-
tu aurais aimé		tu eusses aimé	[πήσει.
il ἢ elle aurait aimé		il ἢ elle eût aimé	
nous aurions aimé		nous eussions aimé	
vous auriez aimé		vous eussiez aimé	
ils ἢ elles auraient aimé.		ils ἢ elles eussent aimé.	

IMPÉRATIF

Aimé ἀγάπα, ἀγάπησον.
qu'il ἢ qu'elle aime
aimons
aimez
qu'ils ἢ qu'elles aiment.

INFINITIF.

<i>Présent.</i>	<i>Passé.</i>	<i>Futur.</i>
aimer	avoir aimé	devoir aimer.

PARTICIPE.

<i>Présent.</i>	<i>Passé.</i>	<i>Futur.</i>
aimant	ayant aimé	devante aimer.
	actif	passif
	aimé, ée.	

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀ. συζυγίας.

Τὰ εἰς ger παρεμβάλλουσιν ε ἄφωνον πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, διὰ τὴν φυλαχθῆ εἰς τὸ g ἢ φωνή ἦν ἔχει εἰς τὸ ἀπαρέμφατον partager διαρέμειν, nous partageons.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὰ εἰς cer λαμβάνουσι cédille εἰς τὸ c πρὸ τῶν αὐτῶν φωνηέντων menacer ἀπειλεῖν, nous menaçons.

Τὰ ἔχοντα τὴν προτελευταίαν συλλαβὴν τῆς ἀπαρέμφατου εἰς ἑ κλειστόν, ἢ εἰς ε ἄφωνον τὴν μεταβάλλουσιν εἰς ἑ ἀνοικτόν, ὅταν ἡ ἐπομένη συλλαβὴ ἦνε ἄφωνος semer σπειρεῖν, je sème espérer ἐλπίζειν, j'espère. Ἐξαίρουνται 1. τὰ εἰς éger καὶ τὰ εἰς éer ἅτινα φυλάττουσι τὸν τόνον τῶν abrégé βραχύνειν, il abrège créer δημιουργεῖν, il crée 2. τὰ εἰς eler καὶ εἰς eter ἅτινα διπλασιάζουσι τὸ l καὶ τὸ t jeter ῥίπτειν, il jette appeler καλεῖν, il appelle, πλὴν τοῦ acheter ἀγοράζειν, καὶ τινῶν ἄλλων ἅτινα δὲν διπλασιάζουσι τὸ t ἢ τὸ l, ἀλλὰ βραχυτονοῦσι τὸ προηγούμενον e il achète geler πήγνυμι, il gèle.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.
(Deuzième conjugaison).

FINIR τελειώνειν.

INDICATIF.	<i>Présent.</i>	SUBJONCTIF.
Je finis		Que je finisse
tu finis		que tu finisses
il ἢ elle finit		qu' il ἢ qu'elle finisse
nous finissons		que nous finissions
vous finissez		que vous finissiez
ils ἢ elles finissent		qu'il ἢ qu'elles finissent

Imparfait

Je finissais	Que je finisse
tu finissais	que tu finisses
il ἢ elle finissait	qu'il ἢ qu'elle finit
nous finissions	que nous finissions
vous finissiez	que vous finissiez
ils ἢ elles finissaient.	qu'ils ἢ qu'elles finissent.

Futur.

Je finirai	
tu finiras	
il ἢ elle finira	ὁμοιος τῷ ἐνεστώτι
nous finirons	
vous finirez	
ils ἢ elles finiront.	

Futur antérieur.

J' aurai fini	
tu auras fini	
il ἢ elle aura fini	ὁμοιος τῷ παρακειμένῳ
nous aurons fini	
vous aurez fini	
ils ἢ elles auront fini.	

Préterit défini.

Je finis	
tu finis	
il ἢ elle finit	ὁμοιος τῷ παρακειμένῳ.
nous finîmes	
vous finîtes	
ils ἢ elles finirent.	

Préterit indéfini

J'ai fini	Que j'aie fini
tu as fini	que tu aies fini
il ἢ elle a fini	qu'il ἢ qu'elle ait fini
nous avons fini	que nous ayons fini
vous avez fini	que vous ayez fini
ils ἢ elles ont fini.	qu'il ἢ qu'elles aient fini.

Prétérit antérieur

J'eus fini
 tu eus fini
 il ἢ elle eut fini
 nous eûmes fini
 vous eûtes fini
 ils ἢ elles eurent fini.

δὲν ὑπάρχει.

Plus-que-parfait.

J'avais fini	Que j'eusse fini
tu avais fini	que tu eusses fini
il ἢ elle avait fini	qu'il ἢ qu'elle eût fini
nous avions fini	que nous eussions fini
vous aviez fini	que vous eussiez fini
ils ἢ elles avaient fini.	qu'ils ἢ qu'elles eussent fini.

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je finirais
 tu finirais
 il ἢ elle finirait
 nous finirions
 vous finiriez
 ils ἢ elles finiraient.

Passé.

J'aurais fini	ἢ J'eusse fini
tu aurais fini	tu eusses fini
il ἢ elle aurait fini	il ἢ elle eût fini
nous aurions fini	nous eussions fini
vous auriez fini	vous eussiez fini
ils ἢ elles auraient fini.	ils ἢ elles eussent fini

IMPÉRATIF.

finis
 qu'il ἢ qu'elle finisse
 finissons
 finissez
 qu'ils ἢ qu'elles finissent.

INFINITIF.

Présent.

finir

Passé

avoir fini

PARTICIPE.

<i>Présent</i>	<i>Passé.</i>	<i>Futur</i>
<i>finissant.</i>	actif. ayant fini	passif. fini, ie. devant fini.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς 6'. συζυγίας

Τὸ ῥῆμα *haïr* μισεῖν διακτρεῖ τὸ διαχωριστικὸν σημεῖον (*tréma*) καθ' ὅλους τοὺς χρόνους καὶ καὶ καθ' ὅλα τὰ πρόσωπα, πλὴν ἐπὶ τῶν τριῶν ἐνικῶν προσώπων τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ παραγομένου 6'. προσώπου τῆς προστακτικῆς: *je hais tu hais, il hait, hais.*

Τὸ ῥῆμα *fleurir* ἀρθεῖν, μεταφορικῶς ἐκλαμβανόμενον μεταβάλλει τὴν ῥίζαν *fleu* εἰς *flō*, εἰς τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστώτος καὶ εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς: *florissant ἀκμάζων, il florissait ἤκμαζε.*

Τὸ ῥῆμα *bénir* εὐλογεῖν, ἔχει ἐκτὸς τῆς κανονικῆς παθητικῆς μετοχῆς *béni, bénie*, ἑτέραν ἀνώμαλον κατὰ τὸ θηλυκὸν *béni bénite*, ὅταν πρόκηται περὶ πραγμάτων εὐλογημένων δι' ἐκκλησιαστικῆς ἱερουργίας, περὶ πραγμάτων ἡγιασμένων: *de l' eau bénite ἁγίασμα.*

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

(troisième conjugaison).

RECEVOIR, λαμβάνειν.

INDICATIF

SUBJONCTIF.

Présent.

Je reçois
tu reçois
il ἢ elle reçoit
nous recevons
vous recevez
ils ἢ elles reçoivent

Que je reçoive
que tu reçoives
qu'il ἢ qu'elle reçoive
que nous recevions
que vous receviez
qu'ils ἢ qu'elles reçoivent.

Imparfait

Je recevais
tu recevais
il ἢ elle recevait
nous recevions
vous receviez
ils ἢ elles recevaient

Que je reçusse
que tu reçusses
qu'il ἢ qu'elle reçut
que nous reçussions
que vous reçussiez
qu'ils ἢ qu'elles reçussent.

Futur.

Je recevrai	
tu recevras	
il ἢ elle recevra	ὅμοιος τῷ ἐνεστώτι.
nous recevrons	
vous recevrez	
ils ἢ elles recevront.	

Futur antérieur

J'aurai reçu	
tu auras reçu	
il ἢ elle aura reçu	ὅμοιος τῷ περὶ κειμένῳ.
nous aurons reçu	
vous aurez reçu	
ils ἢ elles auront reçu	

Prétérit défini.

Je reçus
tu reçus
il ἢ elle reçut
nous reçûmes
vous reçûtes
ils ἢ elles reçurent.

Prétérit indéfini.

J'ai reçu	Que j'aie reçu
tu as reçu	que tu aies reçu
il ἢ elle a reçu	qu'il ἢ qu'elle ait reçu
nous avons reçu	que nous ayons reçu
vous avez reçu	que vous ayez reçu
ils ἢ elles ont reçu	qu'ils ἢ qu'elles aient reçu.

Prétérit antérieur.

J'eus reçu	
tu eus reçu	
il ἢ elle eut reçu	δὲν ὑπάρχει.
nous eûmes reçu	
vous eûtes reçu	
ils ἢ elles eurent reçus	

Plus que parfait.

J'avais reçu	Que j'eusse reçu
tu avais reçu	que tu eusses reçu
il ἢ elle avait reçu	qu'il ἢ qu'elle eût reçu
nous avions reçu	que nous eussions reçu
vous aviez reçu	que vous eussiez reçu
ils ἢ elles avaient reçu.	qu'ils ἢ qu'elles eussent reçu.

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je recevrais.
tu recevrais
il ἢ elle recevrait.
nous recevriions.
vous recevriez
ils ἢ elles recevraient.

Passé.

J'aurais reçu	ἢ j'eusse reçu
tu aurais reçu	tu eusses reçu
il ἢ elle aurait reçu	il ἢ elle eût reçu
nous aurions reçu	nous eussions reçu
vous auriez reçu	vous eussiez reçu
ils ἢ elles auraient reçu	ils ἢ elles eussent reçu.

IMPÉRATIF.

Reçois
qu'il reçoive
recevons
recevez
qu'ils reçoivent

INFINITIF.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur</i>
recevoir	avoir reçu	devoir recevoir.

PARTICIPE.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur</i>
recevant.	actif. ayant reçu.	passif. reçu, ue devant recevoir.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γ'. συζυγίας.

Τὸ devoir ὀφείλω καὶ mouvoir κινῶ λαμβάνουσι περισπωμένην ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ τῆς μετοχῆς dû, mû.

TETAPTH ΣΥΖΥΓΙΑ.

(Quatrième conjugaison).

RÉNDRE, ἀποδίδειν.

INDICATIF	Présent.	SUBJONCTIF
Je rends		Que je rende
tu rends		que tu rendes
il ἢ elle rend		qu'il ἢ qu'elle rende
nous rendons		que nous rendions
vous rendez		que vous rendiez
ils ἢ elles rendent		qu'ils ἢ qu'elles rendent
	<i>Imparfait.</i>	
Je rendais		Que ju rendisse
tu rendais		que tu rendisses
il ἢ elle rendait		qu'il ἢ qu'elle rendit
nous rendions		que nous rendissions
vous rendiez		que vous rendissiez
ils ἢ elles rendaient		qu'ils ἢ qu'elles rendissent.
	<i>Futur.</i>	
Je rendrai		
tu rendras		
il ἢ elle rendra		ὁμοιος τῷ ἐνεστῶτι.
nous rendrons		
vous rendrez		
ils ἢ elles rendront.		
	<i>Futur antérieur.</i>	
J'aurai rendu		
tu auras rendu		
il ἢ elle aura rendu		ὁμοιος τῷ παρρηκειμένῳ.
nous aurons rendu		
vous aurez rendu		
ils ἢ elles auront rendu.		
	<i>Prétérit défini.</i>	
Je rendis		
tu rendis		
il ἢ elle rendit		ὁμοιος τῷ παρρηκειμένῳ.
nous rendîmes		
vous rendîtes		
ils ἢ elles rendirent.		

Préterit indéfini.

J'ai rendu	Que j'aie rendu
tu as rendu	que tu aies rendu
il ἢ elle a rendu	qu'il ἢ qu'elle ait rendu
nous avons rendu	que nous ayons rendu
vous avez rendu	que vous ayez rendu
ils ἢ elles ont rendu	qu'ils ἢ qu'elles aient rendu,

Préterit antérieur

J'eus rendu	
tu eus rendu	
il ἢ elle eut rendu	δὲν ὑπάρχει
nous eûmes rendu	
vous eûtes rendu	
ils ἢ elles eurent rendu.	

Plus-que-parfait.

J'avais rendu	Que j'eusse rendu
tu avais rendu	que tu eusses rendu
il ἢ elle avait rendu	qu'il ἢ qu'elle eût rendu
nous avions rendu	que nous eussions rendu
vous aviez rendu	que vous eussiez rendu
ils ἢ elles avaient rendu.	qu'ils ἢ qu'elle eussent rendu

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je rendrais
tu rendrais
il ἢ elle rendrait
nous rendrions
vous rendriez
ils ἢ elles rendraient.

Passé.

J'aurais rendu	ἢ J'eusse rendu
tu aurais rendu	tu eusses rendu
il ἢ elle aurait rendu	il ἢ elle eût rendu
nous aurions rendu	nous eussions rendu
vous auriez rendu	vous eussiez rendu
ils ἢ elles auraient rendu.	ils ἢ elles eussent rendu.

IMPÉRATIF.

Rends

qu'il ή qu'elle rende

rendons

rendez

qu'ils ή qu'elles rendent

INFINITIF.

*Présent**Passé**Futur.*

Rendre

Avoir rendu

Devoir rendre.

PARTICIPE.

*Présent**Passé**Futur.*

Rendant. *actif* *passif* Ayant rendu. Rendu, ue, Devant rendre.

Παρατηρήσεις επί τῆς δ'. συζυγίας.

Τὰ εἰς *indre* καὶ *soudre*, ὅσον *peindre* ζωγραφίζειν, *joindre* ἐνώρειν, *résoudre* ἀποφασίζειν, λήγουσι κατὰ τὰ τρία ἐνικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς εἰς s, s, t ἀντὶ τῶν ds, ds, d χαρακτηριστικῶν καταλήξεων τῶν ἄλλων ῥημάτων τῆς συζυγίας ταύτης.

Τῶν εἰς ἔντρο ἠχοῦντων τρία μόνον γράφονται διὰ τοῦ ai' *contraindre* ἀναγκάζειν, *craindre* φοβεῖσθαι, *plaindre* λυπεῖσθαι.

Τὰ εἰς ἄντρο ἠχοῦντα γράφονται διὰ τοῦ *endre*, πλὴν τῶν δύο *épandre* διαχέειν καὶ *répandre* διασκορπίζειν.

Συνήθως τὸ y τοῦ e ἀφώνου εἰς ὄλας τὰς συζυγίας μεταβάλλεται εἰς i, ὡς *payer* πληρώνειν, *je paie*· *croire* πιστεύειν, *ils croient*.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

(Voix passive)

Μὴ ἔχουσα εἰδικὸν τύπον διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν παθητικὴν διάθεσιν ἢ γαλλικὴ γλῶσσα μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὸ ῥῆμα *être* προσθέτουσα εἰς ἕκαστον αὐτοῦ πρόσωπον τὴν παθητικὴν μετοχὴν τοῦ ῥήματος, ὅπερ πρόκειται νὰ σχηματισθῇ παθητικῶς. Ἡ μετοχὴ δὲ αὕτη συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ κατ'ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου.

ÊTRE AIMÉ, ἀγαπᾶσθαι.

INDICATIF

SUBJONCTIF.

Présent.

Je suis aimé	ἢ aimé	Que je sois aimé	ἢ aimée
tu es aimé	—	que tu sois aimé	—
il ἢ elle est aimé	—	qu'il ἢ qu'elle soit aimé	—
nous sommes aimés	ἢ	que nous soyons aimés	ἢ
	aimées		aimées
vous êtes aimés	—	que vous soyez aimés	—
ils ἢ elles sont aimés	—	qu'il ἢ qu'elles soient aimés	—

Imparfait.

J'étais aimé	ἢ aimée	Que je fusse aimé	ἢ aimée
tu étais aimé.	—	que tu fusses aimé	—
il ἢ elle était aimé	—	qu'il ἢ qu'elle fût aimé	—
nous étions aimés	ἢ aimées	que nous fussions aimés	—
vous étiez aimés	—	que vous fussiez aimés	—
ils ἢ elles étaient aimés	—	qu'ils ἢ qu'elles fussent aimés	—

Futur.

Je serai aimé	ἢ aimée	
tu seras aimé	—	
il ἢ elle sera aimé	—	ὁμοίως τῷ ἐνεστώτι.
nous serons aimés	ἢ aimées	
vous serez aimés	—	
ils ἢ elles seront aimés	—	

Futur antérieur

J'aurai été aimé	ἢ aimée	
tu auras été aimé	—	
il ἢ elle aura été aimé	—	ὁμοίως τῷ ἐνεστώτι.
nous aurons été aimés	ἢ aimées	
vous aurez été aimés	—	
ils ἢ elles auront été aimés	—	

Prétérit défini.

Je fus aimé	ἢ aimée	
tu fus aimé	—	
il ἢ elle fut aimé	—	ὁμοίως τῷ παρακειμένῳ.
nous fûmes aimés	ἢ aimées	
vous fûtes aimés	—	
ils ἢ elles furent aimés	—	

Préterit indefini.

J'ai été aimé ἢ aimée	Que j'ai été aimé ἢ aimée
tu as été aimé —	que tu aies été aimé —
il ἢ elle a été aimé—	qu'il ἢ qu'elle ait été aimé
nous avons été aimés ἢ	que nous ayons été aimés ἢ
aimées	aimées
vous avez été aimés —	que vous ayez été aimés—
ils ἢ elles ont été aimés—	qu'ils ἢ qu'elles aient été aimés

Préterit antérieur.

J'eus été aimé ἢ aimée	
tu eus été aimé —	
il ἢ elle eut été aimé—	δὲν ὑπάρχει.
nous eûmes été aimés ἢ aimées	
vous eûtes été aimés —	
ils ἢ elles eurent été aimés.—	

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé ἢ aimée	Que j'eusse été aimé ἢ aimée
tu avais été aimé —	que tu eusses été aimé —
il ἢ elle avait été aimé—	qu'il ἢ qu'elle eût été aimé—
nous avions été aimés ἢ	que nous eussions été aimés
aimées	ἢ aimées
vous aviez été aimés —	que vous eussiez été aimés—
ils ἢ elles avaient été	qu'il ἢ qu'elles eussent été
aimés—	aimés—

CONDITIONNEL.*Présent et Futur.*

Je serais aimé ἢ aimée
tu serais aimé —
il ἢ elle serait aimé—
nous serions aimés ἢ aimées
vous seriez aimés
ils ἢ elles seraient aimés

Passé.

J'aurais ἢ j'eusse été aimé ἢ aimée
tu aurais ἢ tu eusses été aimé —
il ἢ elle aurait ἢ eût été aimé —
nous aurions ἢ nous eussions été aimés ἢ aimées
vous auriez ἢ vous eussiez été aimés
ils ἢ elles auraient ἢ eussent été aimés

IMPERATIF.

Sois aimé ἢ aimée

qu'il ἢ qu'elle soit aimé ἢ aimée

soyons aimés ἢ aimées

soyez aimés —

qu'ils ἢ qu'elles soient aimés.

INFINITIF.

Présent Être aimé ἢ aimée

Passé Avoir été aimé ἢ aimée

Futur Devoir être aimé ἢ aimée.

PARTICIPE.

Présent Aimant.

Passé Aimé ἢ aimée, étant aimé ἢ aimée.

Futur Devant être aimé ἢ aimée.

ΜΕΣΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

(Voix moyenne).

Διὰ τὴν ἐκφράσασιν τὴν μέσην διάθεσιν, ἤτοι τὴν αὐτοπάθειαν ἢ τὴν ἀλληλοπάθειαν οἱ Γάλλοι ἔχουσι τὰ λεγόμενα ἀντωνυμικὰ ἢ ἀντανακλαστικὰ ῥήματα. Ταῦτα εἰς μὲν τοὺς ἀπλοὺς χρόνους διαφέρουσι τῶν ἐνεργητικῶν μόνον κατὰ τοῦτο, ὅτι, μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν ὑποκείμενον, προσλαμβάνουσιν ἀντωνυμικὴν ἀντικειμένην τοῦ αὐτοῦ προσώπου δοτικῆς ἢ αιτιατικῆς πτώσεως. Αἱ προστιθέμεναι ἀντωνυμίαι αὗται εἶνε αἱ ἑξῆς· me, te, se, nous, vous, se· je frappe κτυπῶ, je me frappe κτυπῶμαι· nous frappons κτυπῶμεν, nous nous frappons κτυπῶμεθα, (εἴτε ἕκαστος ἐκυτὸν εἴτε ἀλλήλους)· nous écrivons γράφομεν, nous nous écrivons γράφομεν ἀλλήλοις. Εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, ἐκτὸς τῆς προσλήψεως τῆς ἀντωνυμίας ἀντικειμένου, παρουσιάζουσι καὶ ἑτέραν διαφορὰν ἐν ᾗ οἱ τοῦ ἐνεργητικοῦ σχηματίζονται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir, οἱ τοῦ μέσου σχηματίζονται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être· j'ai aimé ἠγάπησα, je me suis aimé ἠγάπησα ἑμαυτόν.

Verbe pronominal ou réfléchi.

(Ἄντωνυμικὸν ἢ Ἄντανκλαστικὸν ῥῆμα).

SE Baigner, λούομαι.

INDICATIF.

SUBJONCTIF.

Présent.

Je me baigne	Que je me baigne
tu te baignes	que tu te baignes
il ἢ elle se baigne	qu'il ἢ qu'elle se baigne
nous nous baignons	que nous nous baignions
vous vous baignez	que vous vous baigniez
ils ἢ elles se baignent.	qu'il ἢ qu'elles se baignent.

Imparfait

Je me baignais	Que je me baignasse
tu te baignais	que tu te baignasses
il ἢ elle se baignait	qu'il ἢ qu'elle se baignât
nous nous baignions	que nous nous baignassions
vous vous baigniez	que vous vous baignassiez
ils ἢ elles se baignaient.	qu'ils ἢ qu'elles se baignassent.

Futur.

Je me baignerai	
tu te baigneras	
il ἢ elle se baignera	ὅμοιος τῷ ἐνεστώτῳ.
nous nous baignerons	
vous vous baignerez	
ils ἢ elles se baigneront.	

Futur antérieur.

Je me serai baigné, ἢ baignée	
tu te seras baigné	—
il ἢ elle se sera baigné	— ὅμοιος τῷ παρεκκειμένῳ.
nous nous serons baignés ἢ baignées	
vous vous serez baignés	—
ils ἢ elles se seront baignés	—

Préterit défini.

Je me baignai	
tu te baignas	
il ἢ elle se baigna	ὅμοιος τῷ παρεκκειμένῳ.
nous nous baignâmes	
vous vous baignâtes	
ils ἢ elles se baignèrent.	

Prétérit indéfini

Je me suis baigné ἢ baignée	Que je me sois baigné ἢ baignée
tu t'es baigné —	que tu te sois baigné —
il ἢ elle s'est baigné—	qu'il ἢ qu'elle se soit baigné—
nous nous sommes baignés	que nous nous soyons baignés
ἢ baignées	ἢ baignées
vous vous êtes baignés—	que vous vous soyez baignés—
ils ἢ elles sont baignés—	qu'ils ἢ qu'elles se soient baignés

Prétérit antérieur

Je me fus baigné ἢ baignée	
tu te fus baigné —	
il ἢ elle se fut baigné —	δὲν ὑπάρχει.
nous nous fûmes baignés ἢ baignées	
vous vous fûtes baignés —	
ils ἢ elles se furent baignés —	

Plus-que-parfait.

Je m'étais baigné ἢ baignée	Que le me fusse baigné ἢ baignée
tu étais baigné —	que tu te fusses baigné —
il ἢ elle s'était baigné —	qu'il ἢ qu'elle se fût baigné—
nous nous étions baignés	que nous nous fussions baignés
ἢ baignées	ἢ baignées
vous vous étiez baignés—	que vous vous fussiez baignés—
ils ἢ elles s'étaient baignés	qu'ils ἢ qu'elles se fussent baignés
ἢ baignées	ἢ baignées

CONDITIONNEL.

Présent et Futur

Je me baignerais
tu te baignerais
il ἢ elle se baignerait
nous nous baignerions
vous vous baigneriez
ils ἢ elles baigneraient

Passé.

Je me serais ἢ je me fusse baigné ἢ baignée	
tu te serais ἢ tu te fusses —	—
il ἢ elle se serait ἢ se fût —	—
nous nous serions ἢ nous nous fussions baignés ἢ baignées	
vous vous seriez ἢ vous vous fussiez —	—
ils ἢ elles se seraient ἢ se fussent —	—

IMPÉRATIF.

Baigne-toi
qu'il ἢ qu'elle se baigne
baignons-nous
baignez-vous
qu'ils ἢ qu'elles se baignent

INFINITIF.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur</i>
Se baigner.	S'être baigné ἢ baignée.	Devoir se baigner.

PARTICIPE.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur</i>
Se baignant.	S'étant baigné ἢ baignée.	Devoir se baigner

ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

(Voix neutre).

Τὰ πλεῖστα τῶν οὐδετέρων κλίνονται ὅπως τὰ ἐνεργητικά· τινὲς ὅμως αὐτῶν ἔχουσιν ἰδιαιτέρον σχηματισμὸν εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, καθότι λαμβάνουσιν ὡς βοθητικὸν τὸ être ἀντὶ τοῦ avoir, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω τύπου.

TOMBER πίπτειν.

INDICATIF.

SUBJONCTIF.

Je tombe
tu tombes
il ἢ elle tombe
nous tombons
vous tombez
ils ἢ elles tombent

Présent.

Que je tombe
que tu tombes
qu'il ἢ qu'elle tombe
que nous tombions
que vous tombiez
qu'ils ἢ qu'elles tombent.

Imparfait.

Je tombais
tu tombais
il ἢ elle tombait
nous tombions
vous tombiez
ils ἢ elles tombaient

Que je tombasse
que tu tombasses
qu'il ἢ qu'elle tombât.
que nous tombassions
que vous tombassiez
qu'il ἢ qu'elles tombassent.

Futur.

Je tomberai	
tu tomberas	
il ἢ elle tombera	ὅμοιος τῷ ἐνεστώτι.
nous tomberons	
vous tomberez	
ils ἢ elles tomberont	

Futur antérieur.

Je serai tombé ἢ tombée	
tu seras — —	
il ἢ elle sera— —	ὅμοιος τῷ παρακειμένῳ.
nous serons tombés ἢ tombées	
vous serez — —	
ils ἢ elles seront— —	

Prétérit défini.

Je tombai	
tu tombas	
il ἢ elle tomba	ὅμοιος τῷ παρακειμένῳ
nous tombâmes	
vous tombâtes	
ils ἢ elles tombèrent.	

Prétérit indéfini

Je suis tombé ἢ tombée	Que je sois tombé ἢ tombée
tu es — —	que tu sois — —
il ἢ elle est — —	qu'ils ἢ qu'elle soit— —
nous sommes tombés ἢ tombées	que nous soyons tombés ἢ tombées
vous êtes — —	que vous soyez — —
ils ἢ elles sont	qu'ils ἢ qu'elles soient— —

Prétérit antérieur.

Je fus tombé ἢ tombée	
tu fus — —	
il ἢ elle fut — —	δὲν ὑπάρχει.
nous fûmes tombés ἢ tombées	
vous fûtes — —	
ils ἢ elles furent — —	

Plus-que-parfait.

J'étais tombé ἢ tombée	Que je fusse tombé ἢ tombée
tu étais — —	que tu fusses — —
il ἢ elle était — —	qu'il ἢ qu'elle fut — —
nous étions tombés ἢ tombées	que nous fussions tombés ἢ tombées
vous étiez — —	que vous fussiez — —
ils ἢ elles étaient — —	qu'il ἢ qu'elles fussent — —

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je tomberais	<i>να μου</i>
tu tomberais	<i>να σου</i>
il ἢ elle tomberait	
nous tomberions	
vous tomberiez	
ils ἢ elles tomberaient.	

Passé.

Je serais ἢ je fusse tombé ἢ tombée
tu serais ἢ fusses — —
il ἢ elle serait ἢ fût — —
nous serions ἢ nous fussions tombés ἢ tombées
vous seriez ἢ vous fussiez — —
ils ἢ elles seraient ἢ fussent — —

IMPÉRATIF.

<i>Présent.</i>	<i>Passé.</i>	<i>Futur.</i>
Tomber.	Être tombé ἢ tombée	Devoir tomber.

PARTICIPE.

<i>Présent.</i>	Tombant.
<i>Passé.</i>	Tombé ἢ tombée, étant tombé ἢ tombée.
<i>Futur</i>	Devant tomber.

ΠΕΡΙ ΑΠΡΟΣΩΠΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπάρχουσι καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν ῥήματα ἀπρόσωπα (impersonnels), ἅτινα καὶ μονοπρόσωπα (unipersonnels) καλοῦνται. Ἀξιοσημείωτον δὲ εἶνε τὸ ἐπέμμενον.

INDICATIF.

SUBJONCTIF.

<i>Présent.</i>	Il y a, υπάρχει, υπάρχουν. qu'il y ait.
<i>Imparfait.</i>	il y avait, υπήρχε, υπήρχον. qu'il y eût
<i>Futur.</i> il y aura,	θα υπάρχει, θα υπάρχουν. ὁμοιος τῷ ἐνεστ.
<i>Futur antérieur.</i>	il y aura eu. ὁμοιος τῷ παρακ.
<i>Prétérit défini.</i>	il y eut, υπήρξε, υπήρξαν. — —
<i>Prétérit indéfini.</i>	il y a eu — — qu'il y ait
<i>Prétérit antérieur.</i>	il y eut eu δὲν υπάρχει.
<i>Plus-que-parfait.</i>	il y avait eu. qu'il y eût eu.

CONDITIONNEL.

<i>Présent et Futur.</i>	Il y aurait.
<i>Passé.</i>	il y aurait ἢ il y eût eu.

INFINITIF.

<i>Présent.</i>	y avoir
<i>Passé.</i>	y avoir eu.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἐκ τῶν ἀπλῶν χρόνων τῶν ῥημάτων πέντε καλοῦνται πρῶτοι, ἐπειδὴ χρησιμεύουσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἄλλων. Οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ ἑξῆς·

<i>Présent de l'infinitif</i>	Ἐνεστῶς τῆς ἀπαρεμφάτου.
<i>Participe présent actif</i>	Ἐνεστῶς τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς.
<i>Participe passé passif</i>	Παρωχημένος τῆς παθητικ. μετοχῆς.
<i>Présent de l'indicatif</i>	Ἐνεστῶς τῆς Ὀριστικῆς.
<i>Prétérit défini</i>	Ἀόριστος (παρωχημένος ὠρισμένος).

α. Ὁ Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτου σχηματίζει τὸν Μέλλοντα τῆς Ὀριστικῆς καὶ τὸν Ἐνεστῶτα ἢ Μέλλοντα τῆς Ὑποθετικῆς, εἰς μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν συζυγίαν προσλήψει τῆς καταλήξεως *ai* διὰ τὸν μέλλοντα, τῆς καταλήξεως *ais* διὰ τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποθετικῆς, εἰς δὲ τὴν τρίτην καὶ τετάρτην συζυγίαν τροπῇ τῶν καταλήξεων *oir* καὶ *re* εἰς τὰς καταλήξεις *rai* διὰ τὸν Μέλλοντα, καὶ *rais* διὰ τὸν Ἐνεστῶτα τῆς ὑποθετικῆς.

	<i>Futur.</i>	<i>Cond. présent.</i>
<i>Aimer.</i>	<i>j'aimerai.</i>	<i>j'aimerais.</i>
<i>Futur.</i>	<i>je finirai.</i>	<i>je finirais.</i>
<i>Recevoir.</i>	<i>je recevrai.</i>	<i>je recevrais.</i>
<i>Rendre.</i>	<i>je rendrai.</i>	<i>je rendrais.</i>

β'. Ὁ ἐνεστώς τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς σχηματίζει· 1 τὰ πληθυντικά πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς, τροπῆ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς τὴν κατάληξιν ἐκάστου τῶν προσώπων τούτων, πλὴν τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ τῆς τρίτης συζυγίας, ὅπερ σχηματίζεται τροπῆ τῆς καταλήξεως *evant* εἰς *oivent*. 2 τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *ais*. 3 τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς, εἰς μὲν τὴν πρώτην, δευτέραν καὶ τῆς τρίτην συζυγίαν, τροπῆ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *e* ἄφρωνον, εἰς δὲ τὴν τρίτην συζυγίαν τροπῆ τῆς καταλήξεως *evant* εἰς *oive*, ἐξαιροῦνται τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πληθυντικόν, ἅτινα σχηματίζονται τροπῆ τοῦ *ant* εἰς *ions*, *iez*· *recevions*, *reseviez*.

présent de l'Indicatif

imp. de l'Ind. imp. tu Subj.

<i>Aimant.</i>	<i>aimons,</i>	<i> aimez,</i>	<i> aiment.</i>	<i> aimais.</i>	<i> aime.</i>
<i>Finissant.</i>	<i>finissons,</i>	<i> finissez,</i>	<i> finissent.</i>	<i> finissais.</i>	<i> finisse.</i>
<i>Recevant.</i>	<i>recevons,</i>	<i> recevex,</i>	<i> reçoivent.</i>	<i> recevais.</i>	<i> reçoive.</i>
<i>Rendant.</i>	<i>rendons,</i>	<i> rendez,</i>	<i> rendent.</i>	<i> rendais.</i>	<i> rende.</i>

γ'. Ὁ παρωχημένος τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ἐνούμενος μετὰ τῶν βοηθητικῶν *avoir* καὶ *être*, σχηματίζει τοὺς συνθέτους χρόνους.

δ'. Ὁ ἐνεστώς τῆς ὀριστικῆς σχηματίζει τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς, καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πληθυντικὸν τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως, ἀφαιρέσει τῶν ἀντωνυμιῶν ἐκ τῶν ἀντιστοίχων προσώπων. Ἄλλ' εἰς τὴν πρώτην συζυγίαν τὸ δεύτερον ἐνικὸν ἀποβάλλει συνήθως τὸ ληκτικὸν *s*. Τὰ δὲ τρίτα πρόσωπα τῆς προστακτικῆς λαμβάνονται ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς.

ε'. Ὁ ἀόριστος τῆς ὀριστικῆς (*prétérit défini*) σχηματίζει τὸν παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς, εἰς μὲν τὴν πρώτην συζυγίαν τροπῆ τῆς καταλήξεως *ai* εἰς *asse*, εἰς δὲ τὰς ἄλλας προσθέσει τῆς καταλήξεως *se*.

prés. du Subj.

*J'aimai**aimasse.**je finis**finisse.**je reçus**reçusse.**je rendis**rendisse.*

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐπάρχουσι δύο εἰδῶν ἀνώμαλα ρήματα τούτων τὰ μὲν σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τοὺς πρωτοτύπους χρόνους των, ἐξ ὧν οἱ λοιποὶ παράγονται κανονικῶς, τὰ δὲ οὐ μόνον σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τοὺς

πρωτοτύπους χρόνους των, αλλά και τούς λοιπούς δὲν παράγουσι κανονικῶς ἐξ αὐτῶν.

Τινὰ τῶν ἀνωμάλων δὲν ἔχουσιν ὅλους τούς πρωτοτύπους χρόνους, καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν ἔχουσι τούς παραγομένους, ἐκ τοῦ ἑλλείποντος πρωτοτύπου.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥΣ ΜΟΝΟΝ

Ἡ πρώτη συζυγία δὲν ἔχει ἀνώμαλα τοῦ εἴδους τούτου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Ἀνώμαλα κατὰ τούς πρωτοτύπους

Pr.	de l'ind.	Part. prés.	Part. pas.	Prés de l'ind.	Prét. déf.
βράζειν	bouillir	bouillant	bouilli	je bous	je bouillis.
σκεπάζειν	couvrir	couvrant	couvert	je couvre	je couvris.
κοιμάσθαι	dormir	dormant	dormi	je dors	je dormis.
σφάλλειν	faillir	faillant	failli	je faux	je faillis.
κτυπᾶν	fairir (1)	"	féru	"	"
φύγειν	fuir	foyant	fui	je fuis	je fuís.
κεῖσθαι	(gésir) (2)	gisant	"	il git	"
κατάγεσθαι	(issir)	"	issu	"	"
ψεύδεσθαι	mentir	mentant	menti	je mens	je mentis.
προσφέρειν	offrir	offrant	offert	j'offre	j'offris.
ἀκούειν	ouir	"	oui	"	j'ouis.
ἀνοίγειν	ouvrir	ouvrant	ouvert	j'ouvre	j'ouvris.
ἀναχωρεῖν	†partir (3)	partant	parti	je pars	je partis.
ζητεῖν	quérir	"	"	"	"
μετανοεῖν	†se repentir	se repentant	repenti	je me repens	je me repentis
ἐξίγειν	saillir	saillant	sailli	il saille	il saillit.
αἰσθάνεσθαι	sentir	sentant	senti	je sens	je sentis.
ὑπηρετεῖν	servir	servant	servi	je sers	je servis.
ἐξέρχεσθαι	†sortir	sortant	sorti	je sors	je sortis.
πάσχειν	souffrir	souffrant	souffert	je souffre	je souffris.
ἀνασκιρτᾶν	tressaillir	tressaillant	tressailli	je tressaille	je tressaillis.
ἐνδύειν	vêtir	vêtant	vêtu	je vêts	je vêtis.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ἐμφαίνεσθαι	apparoir	"	"	il appert	"
πίπτειν	choir	"	chu	"	"
βρέχειν	pleuvoir	pleuvant	plu	il pleut	il plut.
προμηθεύειν	pourvoir	pourvoyant	pourvu	je pourvois	je pourvus.
προβλέπειν	(promouvoir)	"	promu	"	"
ἀνακτάσθαι	ravoir	"	"	"	"
ἀναβάλλειν	surseoir	soursoyant	soursis	je sursois	je sursis.

(1) Εὐχρηστον κυρίως κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον, δὲν ἔχει παραγωγούς ἀπλοῦς ἐν χρῆσει.

(2) Τὰ ἐν παρενθέσει ἀπαρέμφατα εἶνε ἄχρηστα.

(3) Τὰ φέροντα σταυρὸν ῥήματα σχηματίζουναι τούς συνθέτους χρόνους των διὰ τοῦ être.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ἀθωώνειν	absourde	absolvant	absous	J'absous	"
περιτέμνειν	circoncire	circoncisant	circoncis	Je circoncis	Je circoncis.
κτυπᾶν	battre	battant	battu	Je bats	Je battis.
συνομολογεῖν	conclure	concluant	conclu	Je conclus	Je conclus.
σαχυροποιεῖν	confire	confisant	confit	Je confis	Je confis.
γινώσκειν	connaître	connaissant	connu	Je connais	Je connus.
ρίπτειν	coudre	cousant	cousu	Je couds	Je cousis.
πιστεύειν	croire	croyant	cru	Je crois	Je crus.
αυξάνειν	croître	croissant	crû	Je crois	Je crûs.
γράφειν	écrire	écrivant	écrit	J'écris	J'écrivis.
ἀποκλείειν	exclure	excluant	exclu	J'exclus	J'exclus.
ἀναγινώσκειν	lire	lisant	lu	Je lis	Je lus.
λάμπειν	luire	luisant	lui	Je luis	"
καταρᾶσθαι	maudire	maudissant	maudit	Je maudis	Je maudis.
θέτειν	mettre	mettant	mis	Je mets	Je mis.
ἀλέθειν	moudre	moulant	moulu	Je mouds	Je moulus.
γεννᾶσθαι	naître	naissant	né	Je nais	Je naquis.
βλάπτειν	nuire	nuissant	nui	Je nuis	Je nuisis.
βύσκεισθαι	paître	paissant	"	Je pais	"
φαίνεται	paraître	paraissant	paru	Je parais	Je parus.
ἀρέσκειν	plaire	plaisant	plu	Je plais	Je plus.
χορταίνειν	repaitre	repaissant	repu	Je repais	Je repus.
ἀποφασίζειν	résoudre	résolvant	résolu	Je résouds	Je résolus.
γελᾶν	rire	riant	ri	Je ris	Je ris.
ῥηγνύναι	rompre	rompant	rompu	Je romps	Je rompis.
ἀρκεῖν	suffire	suffisant	suffi	Je suffis	Je suffis.
ἀκολουθεῖν	suivre	suisant	suiwi	Je suis	Je suivis.
σιωπᾶν	taire	taisant	tu	Je tais	Je tus.
ἀμελγείν	traire	trayant	trait	Je traie	"
ζῆν	vivre	vivant	vécu	Je vis	Je vécus.

Πρόσθετες εἰς ταῦτα καὶ τὰ εἰς aindre, eindre, oindre, ἄτινα σχηματίζονται ὡς ἀκολουθῶς.

φοβεῖσθαι	craindre	craignant	craint	Je crains	Je craignis.
ζωγραφίζειν	peindre	peignant	peint	Je peins	Je peignis.
ἐνώνειν	joindre	joignant	joint	Je joins	Je joignis.

Οὕτω καὶ τὰ εἰς uire πλὴν τῶν nuire καὶ luire, ὡς, ὀδηγεῖν conduire, conduisant, conduit, je conduis, je conduisis.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΗΑΡΑΓΩΓΟΥΣ
ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ὕπχειν, Aller, allant, allé, je vais. j'allai.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont.

Impératif. Va, qu'il aille, allons, allez, qu'ils aillent.

Futur. J'irai, tu iras etc.

Cond. présent. J'irais, tu irais etc.

Prés. du Subj. Que j'aille, que tu ailles, qu'il aille, que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent.

Στέλλειν Envoyer, envoyant, envoyé, j'envoie, j'envoiai.

παράγ. ἀρώμ.

Futur. J'enverrai, tu enverras, etc.
 Cond. prés. J'enverrais, tu enverrais, etc.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ἀποκτᾶν Acquérir, acquérant, acquis, j'acquiers, j'acquis.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. J'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acqué-
 rons, vous acquérez, ils acquièrent.
 Futur. J'acquerrai, tu acquerras, x. τ. λ.
 Cond. prés. J'acquerrais, x. τ. λ.
 Prés. du Subj. Que j'acquière, que tu acquières, qu'il acquière,
 que nous acquérions, que vous acquériez,
 qu'ils acquièrent.

τρέχειν Courir, courant, couru, je cours, je courus.

παράγ. ἀρώμ.

Futur. Je courrai, x. τ. λ.
 Cond. prés. Je courrais, x. τ. λ.

δρέπειν Cueillir, cueillant, cueilli, je cueille, je cueillis.

Futur. Je cueillerai, x. τ. λ.
 Cond. prés. Je cueillerais, x. τ. λ.

ἀποθνήσκειν Mourir, mourant, mort, je meurs, je mourus.

Prés. de l'Ind. Je meurs, tu meurs, il meurt, nous mourons,
 vous mourez, ils meurent.
 Futur. Je mourrai, x. τ. λ.
 Cond. prés. Je mourrais, x. τ. λ.
 Prés. du Subj. Que je meure, que tu meures, qu'il meure, que
 nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent.

κρατεῖν Tenir, tenant, tenu, je tiens, je tins.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous
 tenez, ils tiennent.
 Futur. Je tiendrai, tu tiendras, x. τ. λ.
 Cond. prés. Je tiendrais, x. τ. λ.
 Prés. du Subj. Que je tienne, que tu tiennes, qu'il tienne, que
 nous tenions, que vous teniez, qu'ils tiennent.

ἔρχεσθαι †Venir, venant, venu, je viens, je vins.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je viens, tu viens, il vient, nous venons, vous
 venez, ils viennent.
 Futur. Je viendrai, x. τ. λ.

Cond. prés.	Je viendrais, κ.τ.λ.
Prés. du Subj	Que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne, que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

καθέζεσθαι † S'asseoir, s'asseyant, assis, je m'assieds, je m'assis.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind.	Je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent.
Imp. de l'Ind.	Je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, nous nous assoyons, vous vous assoyez, ils s'assoient.
Futur.	Je m'assiérai, κ.τ.λ. ἢ Je m'asseyerai, κ.τ.λ. ἢ Je m'assoirai, κ.τ.λ.
Cond. prés.	Je m'assiérais, κ.τ.λ. ἢ Je m'asseyerais, κ.τ.λ. ἢ Je m'assoirais, κ.τ.λ.
Pr. da Sub.	Que je m'asseye, κ.τ.λ. ἢ que je m'assoie, κ.τ.λ.

ἐκπίπτειν † Déchoir, déchu, je déchois, je déchus.

παράγ. ἀρώμ.

Pr. de l'Ind.	Je déchois, tu déchois, il dechoit, nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient.
Futur.	Je décherrai, κ.τ.λ.
Cond. prés.	Je décherrais, κ.τ.λ.
Pr. du Subj.	Que je déchoie, κ.τ.λ.

ἐρεῖλειν, μέλλειν Devoir, devant, dû, je dois, je dus.

Prés. de l'Ind.	Je dois, tu dois, il doit, nous devons, vous devez, ils doivent.
Prés. du Sub.	Que je doive, que tu doives, qu'il doive, que nous devions, que vous deviez, qu'ils doivent.

λαγγάνειν Échoir, échéant, échu, il échoit, ἢ il échet, j'échus.

παράγ. ἀρώμ.

Futur.	J'écherrai, κ.τ.λ.
Cond. prés.	J'écherrais, κ.τ.λ.

πρέπειν Falloir, fallu, il faut, il fallut.

παράγ. ἀρώμ.

Futur.	Il faudra.
Cond. prés.	Il faudrait.
Pr. du Sub.	Qu'il faille.

κινεῖν Mouvoir, mouvant, mû, je meus, je mus.

παράγ. ἀρώμ.

Pr. de l'Ind.	Je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent.
---------------	--

Prés. du Sub. Que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que nous
mouvions, que vous mouviez, qu'ils meuvent.

δύνασθαι, Pouvoir, pouvant, pu, je peux ἢ je puis, je pus.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je peux, ἢ Je puis, tu peux, il peut, nous pouvons,
vous pouvez, ils peuvent.

Futur. Je pourrai, tu pourras, κ.τ.λ.

Cond. prés. Je pourrais κ.τ.λ.

Prés. du Sub. Que je puisse, que tu puisse, κ.τ.λ.

γνωρίζειν, εἰξεύρειν Savoir sachant, su, je sais, je sus,

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind' Je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez
ils savent.

Impératif. Sache, qu'il sache, sachons, sachez, qu'ils sachent.

Imp. de l'Ind. Je savais, κ.τ.λ.

Futur. Je saurai, κ.τ.λ.

Cond. prés. Je saurais, κ.τ.λ.

ἀρμόζειν Soir, seyant, il sied.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Il sied, ils sièent.

Futur. Il siéra, ils siéront.

Cond. prés. Il siérait, ils siéraient.

Prés. de Sub. Qu'il siée, qu'is sièent.

ἀξίζειν Valoir, valant, valu, je vaux, je valus.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je vaux, tu vaux, il vaut, nous valons, vous valez,
ils valent.

Futur. Je vaudrai, κ.τ.λ.

Cond. prés. Je vaudrais, κ.τ.λ.

Prés. de Sub. Que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille que nous
valions, que vous valiez, qu'ils valient.

βλέπειν Voir, voyant, vu, je vois, je vis.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je vois, tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez,
ils voient.

Futur. Je verrai, κ.τ.λ.

Cond. prés. Je verrais, κ.τ.λ.

Prés. de Sub. Que je voie, que tu voies, qu'il voie, que nous
voyions, que vous voyiez, qu'ils voient.

θέλειν Vouloir, voulaut, voulu, je veux, je voutus.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez,
ils veulent.

Impératif.	Veuille, qu'il veuille, veuillez, qu'ils veuillent.
Futur.	Je voudrai, κ.τ.λ.
Cond. prés.	Je voudrais, κ.τ.λ.
Prés. du Sub.	Que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que nous vouillions, que vous voulliez, qu'ils veuillent.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

πίνειν Boire, buvant, bu, je bois, je bus.
παράγ. ἀνώμ.

Prés. de l'Ind. Je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez
 ils boivent.

Prés. du Sub. Que je boive, que tu boives, qu'il boive, que nous
 buvions, que vous buviez, qu'ils boivent,

λέγειν Dire, disant, dit, je dis, je dis.
παραγ. ἀνώμ.

Prés. de l'Ind. Je dis, tu dis il dit, nous disons, vous dites, ils
 disent.

ἐκκολλάπτεσθαι Éclore, éclos, il éclote..
παράγ. ἀνώμ.

Prés. de l'Ind. Il éclot, ils éclosent.

Prés. du Sub. Qu'il éclosse, qu'ils éclosent.

ποιεῖν Faire, faisant, fait, je fais, je fis.
παράγ. ἀνώμ.

Pres. de l'Ind. Je fais, tu fait, il fait, nous faisons, vous faites
 ils font.

Futur. Je ferai.

Cond. prés. Je ferais, κ.τ.λ.

Prés. du Sub. Que je fasse, que tu fasses, κ.τ.λ.

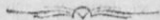
λαμβάνειν Prendre, prenant, pris, je prends, je pris.
παράγ. ἀνώμ.

Prés. de l'Ind. Je prends, du prends, il prend, nous prenons, vous
 prenez, ils prennent.

Prés. du Sub. Que je prenne, que tu prennes, qu'il prenne, que nous
 prenions, que vous preniez, qu'ils prennent.

νικάειν Vaincre, vaincant, vaincu, je vains, je vainquis.
παράγ. ἀνώμ.

Prés. de l'Ind. Je vains, tu vainc, il vainc, nous vainquons, vous
 vainquez, ils vainquent.

$$\begin{array}{r} 28 \overline{) 6} \\ 2 \quad 4 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 27 \overline{) 6} \\ 3 \quad 4 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} -27 \overline{) 6} \\ 3 \quad 4 \end{array}$$

$$\frac{5}{6} \times 5$$

$$\begin{array}{r} 48 \quad 40 \\ \hline 6 \quad 6 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 17 \overline{) 6} \\ 2 \end{array}$$

